Вівторок, 21 вересня 2004 року. № 175 (3425)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Думками обмінялися сивочолі воїни...

Другим фронтом називали дії партизанів і підпільників у Велику Вітчизняну війну. У лавах народних месників билися з ворогом сотні тисяч патріотів Батьківщини, синів і дочок народу. Вони знищували фашистів у боях, підривали мости, пускали під укіс ворожі ешелони, постачали військовому командуванню неоціненні розвідувальні дані.

Про це йшлося на зустрічі Володимира Литвина з членами Комісії у справах колишніх партизанів при Верховній Раді України. У переддень свята — Дня партизанської слави — сивочолі воїни обмінялися думками з головою парламенту про насущні життєві проблеми ветеранів, вшанування подвигів побратимів, виховання молодого покоління на прикладах нескореності та вірності Батьківщині.

Партизанам і підпільникам Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років

Сердечно вітаю вас, добровільних, сильних духом, мужніх захисників Вітчизни, з Днем партизанської слави та 63-ю річницею початку в Україні підпільно-партизанського руху проти фашистських загарбників.

Ваш неперевершений подвиг у роки війни є взірцем стійкості й самопожертви у відстоюванні незалежності і свободи, добрим підґрунтям для виховання молодого покоління на прикладах героїчного минулого.

Відзначення Дня партизанської слави є свідченням державного народного визнання заслуг народних месників, їх вагомого внеску в нашу Перемогу, відчутної допомоги Червоній Армії в боротьбі з фашизмом.

Вічна слава героям, які полягли в боротьбі проти фашистських окупантів!

Честь вам і шана, дорогі партизани і підпільники!

Здоров'я, щастя, добра і благополуччя вам і вашим родинам.

Володимир ЛИТВИН, Голова Верховної Ради України.

ДО РІЧНИЦІ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

Свято зі сльозами на очах

Сьогодні Чернігів відзначає 61-ту річницю з дня визволення від фашистських загарбників. Уранці до могил воїнів, пам'ятників у сквері Попудренка, до меморіалу Слави лягли квіти вдячності визволителям від громадськості, мешканців обласного центру. Насиченою була програма свята й у минулі вихідні. На Красній площі відбулося велике театралізоване культурно-мистецьке та військово-спортивне свято «Подвигу народу жити у віках». На алеї Героїв запросило на гостини «Містечко майстрів». Чернігівці змогли побачити виставки творів учасників війни, подивитися концертні програми «Юність славить місто своє», «Навіки в пам'яті народній» тощо.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Я ВАМ ПИШУ...

Я — маленький українець

Багато років не можу отримати відповіді на запитання: чому в Україні зганьбили пам'ять воїна, загиблого у Великій Вітчизняній війні, забравши у вдови пільги, якими вона користувалася? Вдови вже майже всі повмирали з образою на державу. На мої звернення приходили повідомлення на кштальт: «ваш лист, адресований Президенту /Голові уряду/ надіслано на розгляд...»

От і думаю, а навіщо мені обирати президента, якщо я не маю права до нього звернутися, а звернувшись, отримую відписку від місцевого чиновника? А я, маленький українець, я — народ.

Сергій СУХОРУЧЕНКО.

Ромни Сумської області.

УРОКИ МИРУ І ВІЙНИ

Після подій 11 вересня 2001 року головною загрозою світу було оголошено тероризм.

Але чи прийшло усвідомлення цього? Терористичні акти стають дедалі частішими й набувають більш цинічних і жорстоких форм.

Досить згадати Беcланську трагедію. Експерти вважають тероризм відлунням політики сильних світу цього. Мабуть, частка правди в цьому є. Сьогодні ООН визнала, що США не мали підстав для початку війни в Іраку. Є ще у світі Ольстер. Нуртують пристрасті навколо проблеми басків в Іспанії. Загалом, не має значення, де, на якому континенті ллється безвинна кров. Чи усвідомлять коли-небудь лідери держав, хоч би де вони сиділи: у Вашингтоні, Москві чи Лондоні, що жодні виправдання не висушать дитячих сліз? Ні війна в Афганістані, ні іракська кампанія не зробили світ безпечнішим. Сьогодні, у Міжнародний день миру, є привід ще раз над цим замислитися.

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Бюджетний процес — коридор можливого

23 вересня у Верховній Раді відбудеться представлення внесеного урядом проекту закону про Державний бюджет України на 2005 рік

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

— вирішила погоджувальна рада голів парламентських комітетів, лідерів депутатських фракцій і груп. Загалом до розкладу засідань парламенту нинішнього пленарного тижня включено 66 питань, які охоплюють майже 80 законодавчих актів. Це чимале навантаження на законодавців, а тому, як наголосив Голова Верховної Ради Володимир Литвин, парламент потребує інтенсивної роботи. Коментуючи цьогорічний бюджетний процес, Голова ВР назвав унесений урядом законопроект «далеко не ідеальним». Однак бюджетний процес, наголосив В. Литвин, — це коридор можливого між урядом і парламентом. Глава парламенту висловив переконання, що у процесі роботи над бюджетом його дохідну і видаткову частини буде істотно збільшено, а депутатам вдасться знайти компроміс із урядом і схвалити основний фінансовий документ держави до кінця року, незважаючи на передвиборні баталії та процеси всередині ВР.

(Закінчення на 2-й стор.).

Суд призупинив випуск газети

17 вересня ц. р. Ленінський місцевий суд міста Вінниці своїм рішенням призупинив випуск «Вінницької газети», співзасновниками якої є міська рада та її виконавчий комітет. Відновити видання часопису, зазначено у рішенні, видавці мають право лише 29 жовтня о 24 годині 00 хвилин.

Рішення прийнято колегією у складі трьох суддів на підставі матеріалів територіальної виборчої комісії з виборів Президента України. До комісії їх передав народний депутат України Віктор Петров, який є довіреною особою кандидата у Президенти України Петра Симоненка. «Вінницька газета», вважає народний депутат, у публікації «Проколи Симоненка» (7 вересня ц. р.) агітувала виборців проти названого кандидата, тим самим порушивши ст.64 (ч.4) Закону про вибори Президента України.

— Згідно з чинним законодавством, — пояснив заступник редактора «Вінницької газети» Сергій Кравчук, — ми маємо право протягом двох днів звернутися до суду з апеляцією на прийняте рішення, що ми й зробили, відправивши відповідні матеріали поштою у неділю 19 вересня ц. р., **повідомив наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

В атмосфері приязні і доброзичливості

Віктор Смирнов — ім'я першого з українських спортсменів, котрий завоював золоту медаль Параолімпіади-2004.

(Закінчення на 13-й стор.).

Згідно з опитуванням, понад 40% молодих українців вважають тероризм злочином проти усього людства

Навчимося розпізнавати апостолів правди і науки серед наших сучасників

Виступ Голови Верховної Ради України Володимира ЛИТВИНА на урочистому засіданні з нагоди 170-річчя Київського національного університету ім. Тараса Шевченка

Високоповажний ректоре!

Високодостойне зібрання!

Розпочну своє вітальне звернення словами Тараса Шевченка: «І день іде. І ніч іде, І голову схопивши в руки, Дивуєшся, чому не йде Апостол правди і науки!»

Ці вистраждані ним у 1860 році рядки і сьогодні призначені не просто для осмислення філософських роздумів генія, а для сучасного розуміння причин відсутності у нашому вулканічному суспільстві загальновизнаних вершителів праведних громадянських дій та відчутного національного поступу. Через що постійні зачини перемін з червоного рядка стали для нас ледь не звичним явищем, характерною ознакою долі.

Невже час так безжалісно і безслідно перемолов людські життя, століття та історичні формації? А якщо ні, то де наші апостоли правди і науки? І чи можлива їхня поява без усвідомлення того факту, що українська спільнота ніколи не була обділена на віхопомні постаті, на прогресивні суспільні звершення, визнані Європою і світом. Незалежно від того, які геополітичні сценарії розігрувалися в Україні та поза її межами.

Тож чи не слід нам нарешті полишити примарні політичні передбачення щодо появи Богом обраного імені для провідництва нації, а натомість навчитися розпізнавати справжніх апостолів правди і науки серед наших сучасників, у новітніх контурах тисячолітньої європейської країни. У тому ж таки 170-річному існуванні Київського університету. І пройнятися його здобутками, і вклонитися йому за це, і побажати дальшого освітньо-наукового, суспільного подвижництва крізь роки і століття.

Адже Київський університет, за словами першого його ректора Михайла Максимовича, задуманий «как памятник, воздвигнутый правительством Святому Владимиру, он есть... святое дело». Своїми красними колонами вченості та просвітництва він міцно й надійно тримає небозвід києворуської книжності й духовності.

Честь і слава йому за це!

Символічна вісь, що пролягла Володимирською вулицею Києва від дніпровських схилів до стін університету, уславлена постатями Володимира-хрестителя, Богдана Хмельницького, Ярослава Мудрого, Михайла Грушевського, Тараса Шевченка. Всі вони вірили у свою землю, в Русь-Україну, всі будували храм української державності — військово, політично, духовно. Тому ця вісь, на якій містяться і Софія Київська, і пам'ятник Магдебурзькому праву, і Золоті ворота, і університет, є стрижнем історичної пам'яті, інтелекту й духовності, є серцевиною української нації, доконаним свідченням її європейськості.

Нині ж, коли Україна просто приречена на якісний стрибок у своєму розвиткові, аби не загубитися у світі, не стати придатком чи додатком до інших, не асимілюватися під глобалізаційними протягами, в усій гостроті і виразності постає завдання розкрилення університету, класичної університетської системи загалом.

Він може і повинен наочно довести, що носіями універсальних і університетських чеснот має стати кожен.

Він може і повинен довести, що освіта має стати пріоритетом суспільного розвитку, а знання — набути ваги і пошани.

У поєднанні з «владою правди» та зі свободою — свободою думки, творчості, життя — це забезпечить революційний прорив України.

України, у якій люди не просто прагнутимуть жити, а й будуть уміти жити і працювати за найвищими цивілізаційними стандартами.

На наших очах невпинно і кардинально змінюється світ, небаченими темпами пришвидшується життєвий ритм на землі.

За таких умов важливо постійно бачити не стільки сьогодення, а майбутнє, випереджально реагувати на виклики.

І саме університетська корпорація покликана стати творцем майбутнього вже сьогодні, пришвидшеного нашого переходу від індустріального до глобального інформаційного суспільства.

І саме Шевченківський вуз має очолити рух за формування в Україні нового класу, зайнятого виключно виробництвом знань, індустрією знань.

Звісно, це вимагає колосальної концентрації інтелекту та державних зусиль. Але за це і тільки за це нас будуть поважати у світі.

Високоповажне зібрання!

Як мені бачиться, університет за своєю природою — це не тільки лідер інтелектуально-освітнього життя, а й загальносуспільний форум, барометр суспільних настроїв та устремлінь.

А відтак — його прямим призначенням є утвердження громадянськості та українськості, вироблення нової філософії Української держави. Держави, спрямованої у майбутнє.

Така постановка питання безпосередньо диктується потребою осмислити характер і тенденції змін, що відбуваються в країні. І при цьому осмислити з позицій реалізму, щоб не дати емоційному сприйняттю загроз затулити бачення позитивних аспектів, пам'ятаючи, що навіть кризові явища — це необхідний і неминучий етап поступального розвитку.

Історія вкотре ставить нас перед величезними випробуваннями: президентські вибори, незавершеність інтеграційних процесів з ЄС і НАТО, як і відсутність чіткого визначення економіко-правових, політичних і безпекових критеріїв економічної кооперації на пострадянському просторі.

Саме історія вкотре невблаганно підводить нас до остаточного вибору майбутнього: європейського чи євразійського. І якщо інтелектуали, передусім в університетах, уже визначилися з ним, обравши демократію, верховенство права, європейські життєві і освітні стандарти, то суспільство все ще потребує авторитетного прикладу і навіть заклику. Це — не красиві слова з нагоди ювілею, а усвідомлення того, що люди у переважній своїй більшості беззастережно довіряють творцям і провідникам правди, знань, моральних цінностей та добра.

Інакше доведеться визнати гірку правоту тих дослідників, які стверджують, що університети переживають «кризу ідентичності». Це ж ніби вирок університетам, тим потужним рухам за універсальні людські права та свободи, тій інтелектуальній силі, яка завжди випереджала свій час і вела людство до знань, правди й гуманізму.

Ми всі несемо відповідальність за недопущення сьогодні і в майбутньому «стандартних провалів» України. Рівно ж як і за те, щоб наше суспільство вибудовувалося на міцних духовних, світоглядних, ідейних засадах, форпостами яких завжди були університети.

Нам потрібні моральність і духовність у політиці, як запорука миру і громадянської злагоди, моральність і духовність в економіці, як гарантування від небезпечної поляризації країни, моральність і духовність у повсякденності, як основа здорової нації.

Ці вічні проблеми і критерії людськості мають зараз свою специфіку прочитання для України як стратегічний ресурс її повноцінного розвитку.

Шановні учасники урочистостей!

Університетському колезі Михайла Максимовича московському професору Михайлу Павлову належали такі слова: «Здесь идея университета страждет». А говорилося це завжди за тих випадків, що не співвідносилися з гідністю університету, його високим моральним статусом в очах суспільства.

Я хочу повторити їх сьогодні, з огляду на те, що класичні університети поступово перетворюються на унікальні заповідники серед тотальної статусної зрівнялівки, своєрідні патріархальні «бурси» поміж масового множення новітніх університетських вивісок та освітянської посередності, поміж комерціалізації, яка руйнує університетську сутність. Ще більше її руйнує комерціалізація духу й суспільних відносин, корозія напівправди, напівсовісті, напівморалі.

Та про що вже казати, коли Київський національний університет імені Тараса Шевченка поставлений чи не на один щабель з майже 80 «онаціональненими» вузами.

Страждає і дискредитується сама університетська ідея. Гостро потерпають передусім ті вищі навчальні заклади, які виборюли впродовж десятиліть справді університетський статус.

Тому на зміну політиці клонування університетів має прийти політика творення великих ідей і пошуку великих відповідей на життєвотрепетні запити доби. Такі ідеї можуть продукувати тільки університети з їх славетними інтелектуальними корпораціями та традиціями.

Повернути українському суспільству віру у великі ідеї та ідеали, вказати правильний шлях у майбутнє — ось домінуючий виклик і завдання, що постають перед університетами.

Нехай девіз університету Святого Володимира — «Користь, Честь і Слава» — спонукає кожного з нас до жертовного служіння Україні. Маючи таких апостолів «добра, і правди, і науки», вона ніколи не погодиться з роллю пішака на «великій шахівниці» світу, тим більше не змириться залишатися непорушно у відведеній їй клітинці цієї «великої шахівниці».

Слава університету!

Слава Україні!

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Бюджетний процес — коридор можливого

(Початок на 1-й стор.).

«Думаю, у депутатів є розуміння своєї відповідальності перед Україною», — сказав В. Литвин. Він також зазначив, що у проекті держбюджету-2005 треба чітко визначити пріоритети, якими, на думку Голови Верховної Ради, передусім мають стати соціальна сфера і, зокрема, фінансування медицини.

Сьогодні депутати планують розглянути законопроект про затвердження прожиткового мінімуму на 2005 рік, який безпосередньо впливає на формування державного кошторису. Адже всі соціальні виплати з держбюджету розраховують відповідно до цього показника.

До Верховної Ради нині надходить багато пропозицій про внесення змін до Закону про вибори Президента України. Зокрема, зміни, запропоновані ЦВК, вже направлено до тимчасової спеціальної комісії ВР з контролю за дотриманням виборчого законодавства і профільного комітету. Проте Володимир Литвин застеріг від поквапного і непродуманого «перекроювання» виборчого закону: «Якщо почнемо постійно вносити зміни до виборчого законодавства, то дестабілізуємо виборчий процес». У середу має відбутися перше установче засідання тимчасової комісії. «Незважаючи на невдоволення і навіть істерію з цього приводу, комісія працюватиме, — сказав Володимир Литвин. — Тим більше що комісію створено у правовому полі, а парламент повинен тримати руку на пульсі подій».

Однак у тому, що вибори надзвичайно сильно впливатимуть на роботу Верховної Ради, сумнівів немає. Це підтвердила і погоджувальна рада. Депутати з опозиційних фракцій внесли проект постанови про створення тимчасової слідчої комісії ВР для розслідування обставин отруєння кандидата у президенти Віктора Ющенка. А лідер фракції БЮТ Юлія Тимошенко скористалася присутністю журналістів і заявила: готується масштабна провокація. За словами Ю. Тимошенко, жодних повісток з викликом до Головної військової прокуратури Російської Федерації вона не отримувала. Юлія Володимирівна також заявила, що її виклик на допит до Росії — це «домовленість між президентами Леонідом Кучмою та Володимиром Путіним» для знищення опозиції в Україні та ізоляції її особисто від політичних процесів у державі. А у виконанні цього «замовлення» депутат звинуватила керівництво СБУ, Генпрокуратури та адміністрації Президента України. Ю. Тимошенко також сказала, що має інформацію про підготовку вивезення її до Росії силоміць. І якщо дійде до таких крайніх заходів, то навіть пригрозила використати зброю, якою володіє на законних підставах для особистої охорони.

Юліана ШЕВЧУК.

У нас є розуміння, що треба робити, аби люди жили краще

У дорогу покликала душа

Запрошення відвідати Іванопіль на Житомирщині глава українського парламенту отримав не від місцевої влади. Йому надіслала листа завідувачка бібліотеки Ніна Захарук, запросила побувати на святкуванні 450-ліття Іванополя. У селищній раді навіть не стали підписувати його — були переконані: за політичними клопотами не знайдеться часу на сільську глибинку. Відраджувало й обласне керівництво: «Ой, доки доїдете тими бур'янами...» Однак Володимир Литвин відгукнувся. І приїхав.

Під час зустрічі з іванопольцями Голова Верховної Ради сказав: це — немов зустріч з історією України, яка потрібна для того, щоб повернутися до витоків і згадати свій рід, дідів і прадідів. «Лише коли знаєш коріння, можеш розраховувати сили в майбутньому, — наголосив глава парламенту. — Саме в таких містечках і селищах зберігається код нашого народу і твориться історія».

І не місто, і не село

Перші згадки про Янушполь (саме так до 1946 року називався Іванополь) зафіксовано за часів Богдана Хмельницького.

Іванополь — селище міського типу, яке, кажуть мешканці, почало згасати, відколи перестало бути райцентром. Перед війною тут проживало понад вісім тисяч чоловік, нині — чотири. Свого часу працювали декілька підприємств, було побудовано найкращу в районі музичну школу, ПТУ. Але настав період занепаду: закривалися й розтягувалися по цеглині ферми й об'єкти соцкультпобуту, розбігалася молодь.

«Коли ми їхали до вас, навкруги все виглядало, як після голоду 1933 року, — з жалем констатував Володимир Литвин. — Ферми розбиті, поля неорані... Треба оживляти цей регіон усіма зусиллями. І у нас є розуміння, що треба робити, аби люди ставали заможнішими і жили краще».

Від присмерків до світанку

Сьогодні древнє поліське містечко починає поволі оживати, як і молода держава Україна. Запрацював цукровий завод, до осель 226 родин провели газ. А найкраще свідчення кращого майбутнього — в Іванополі нині дуже багато дітей. У тутешній середній школі нині навчається 600 учнів. І, звісно, не з порожніми руками приїхав до них Голова Верховної Ради України Володимир Литвин. Від імені українського парламенту та Народної аграрної партії він подарував школярам комп'ютер, телевізор, футбольні м'ячі та бібліотечку. А місцевій лікарні — електрокардіограф. «Ми повинні все зробити для того, щоб діти мали можливість отримати освіту, а ті, хто віддав своє життя важкій виснажливій праці, могли сьогодні поправити своє здоров'я і жити гідно», — наголосив глава парламенту.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

На центральній площі Іванополя до Володимира Литвина підходило багато людей різного віку. Розповідали про своє нелегке життя, ділилися думками про політику, Верховну Раду та розвиток українського села, дякували главі парламенту за мудрість і терпіння. Піднесли коровай Голові Верховної Ради і молодята — Євген Студинський та Наталя Хоменко, котрі в цей день ступили на весільний рушник. І за давньою традицією Володимир Литвин відвідав сільське весілля.

Юліана ШЕВЧУК.

Патонівський шов з'єднує учорашнє, сьогодення і майбутнє

Сказав на урочистостях з нагоди 70-річчя уславленого Інституту зварювання імені Є. О. Патона Голова Верховної Ради Володимир Литвин «Без перебільшення —це знакова подія», — вважає голова парламенту, окресливши найважливіші віхи становлення, розвитку та наукових досягнень патонівців. Володимир Литвин наголосив: щоб вітчизняна наука примножувала багатство країни, щоб людям жилося краще, необхідно забезпечити її належне фінансування, особливо тих галузей, які визначають загальний прогрес. Володимир Литвин вручив науковцям Почесні грамоти Верховної Ради України.

70 років тому на базі невеличкої лабораторії зварювання завдяки енергії Євгена Оскаровича Патона виник флагман світової науки зварювання: роботи ведуться і у відкритому космосі, і в морських глибинах. Неоціненний внесок патонівців і в перемогу Радянського Союзу у Великій Вітчизняній війні. Знамениті танки Т-34 народжувалися з патонівського шову.

Нині, повідомив директор інституту, президент НАНУ, Герой України Борис Євгенович Патон, колектив розширив рамки наукових пошуків і працює над багатьма новими проблемами. Зокрема, патонівці проводять експерименти над зварюванням живої матерії. Перші відкриття знайшли своє втілення у хірургії. Цим методом медики вже виконали понад 2000 операцій. І все-таки, сказав Борис Патон, колектив вирішив назву Інститут електрозварювання не змінювати як гідний адресний знак української науки.

Борис Євгенович зачитав привітання колективові від Леоніда Кучми та указ Президента про нагородження патонівців орденами, медалями, присудження почесних звань.

Вітали колектив та вручали нагороди Перший віце-прем'єр-міністр Микола Азаров, міністр освіти і науки Василь Кремень, ректори столичних вузів, представники громадськості. Усі бажали патонівцям нових наукових досягнень, творчих здобутків, здоров'я та благополуччя у їхніх родинах.

Анатолій КАРАСЬ.

ФОТОФАКТ

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

«Ми живемо без тепла і води» — під такими гаслами пройшло пікетування Київської міськдержадміністрації мешканцями будинку на площі Святошинській, 1, який планувалося ввести в експлуатацію 1 вересня цього року.

ЗУСТРІЧІ

Чекаємо на депутатів з Екваторіальної Гвінеї

Позиції, почуття й помисли народів України та Екваторіальної Гвінеї однакові, що створює необхідні передумови для активізації двосторонніх відносин. Про це заявив минулої п'ятниці президент Республіки Екваторіальна Гвінея Теодоро Обіанга Нгема Мбасого на зустрічі з Головою Верховної Ради України Володимиром Литвином.

Із гостем Верховної Ради Володимир Литвин обговорив можливості налагодження співпраці у галузях промисловості, інформатизації, освіти, туризму, перепідготовки кадрів і військово-технічній сфері. Сторони також обмінялися думками з широкого кола питань, що стосуються геополітичних тем і внутрішніх політико-економічних процесів в обох державах. На зустрічі В. Литвин висловив пропозицію створити міжпарламентську україно-гвінейську групу дружби, котра працювала б над конкретизацією питань законодавчого забезпечення двостороннього співробітництва. «Ми високо цінуємо рівень переговорів і їх змістовність, особливо треба відзначити ту кількість двосторонніх документів, підписання яких є результатом вашого візиту», — підкреслив Володимир Литвин, звертаючись до Т. Мбасого. «Ми готові встановити тісні зв'язки між парламентами і з цією метою прийняти парламентську делегацію з Екваторіальної Гвінеї, що стало б вагомою складовою процесу розвитку українсько-гвінейських відносин», — додав глава українського парламенту.

Пенсії зростуть лише до виборів?

Таке припущення висловив на прес-конференції Перший заступник Голови Верховної Ради **Адам МАРТИНЮК**. Він зауважив, що, як людина, в якої батьки також пенсіонери, і як комуніст, може лише вітати рішення уряду про підвищення з 1 вересня ц. р. мінімальних пенсій. Адже це позитивно позначиться на житті мільйонів наших співвітчизників. Однак постає запитання: чи реальне таке зростання? Звідки взяти кошти? У Держбюджеті на 2004 рік такі видатки не передбачено. А заплановане підвищення пенсій, за словами А. Мартинюка, потребує понад один мільярд гривень на місяць. Тому, на думку першого заступника глави парламенту, не виключено, що пенсії зростуть лише до нового року.

Комуністи, за словами Адама Мартинюка, не голосуватимуть за внесений урядом проект Держбюджету -2005, як і не голосували за попередні державні кошториси. Бо, незважаючи на зростання доходної і видаткової частини бюджету на 28 мільярдів гривень, цей документ не задовольняє потреб населення. Однак Перший заступник Голови ВР переконаний, що в процесі доопрацювання закону про Державний бюджет-2005 доходна і видаткова частини ще зростуть щонайменше на два мільярди гривень.

Розпад парламентської більшості, як вважає А. Мартинюк, на роботі парламенту аж ніяк не позначиться. Бо, на його переконання, більшість було створено не для прийняття законів, а щоб виторгувати посади у виконавчій владі. «Тому перебільшувати значення парламентської більшості зараз не треба», — вважає А. Мартинюк. На його погляд, нова більшість у парламенті може з'явитися лише після проведення політичної реформи. Але якщо зміни до Конституції не проголосують до кінця жовтня, про них можна буде забути на найближчі десять років.

Ганна ШЕВЧЕНКО.

Прозора логіка в ефірі

У КОМІТЕТАХ ВР

Комітет Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації пропонує запровадити мораторій на ліцензування телерадіопростору до президентських виборів.

Як відомо, Президент України Леонід Кучма звернувся до парламенту з пропозицією звільнити Бориса Холода з посади голови Національної ради з питань телебачення і радіомовлення. Однак, як зазначає голова комітету ВР Микола Томенко, таке звернення глава держави зробив за три місяці після закінчення терміну повноважень голови нацради та деяких її членів, який минув ще 9 червня 2004 року. Водночас за період із червня по вересень нацрада прийняла низку резонансних рішень стосовно розподілу частотного ресурсу вітчизняного телерадіопростору. На думку парламентаріїв та експертів, під час прийняття цих рішень було порушено процедуру прорахунку частот та оголошення конкурсів. Деякі зі схвалених за цей час рішень нацради вже оскаржено в суді. «Комітет запропонував Національній раді з питань телебачення і радіомовлення призупинити оголошення конкурсів на нові частоти доти, доки не буде законодавчо визначено загальні принципи розподілу частот та отримання ліцензій, логіку прорахунку Укрчастотнаглядом цих частот, щоб забезпечити прозорий розподіл частот між телерадіокомпаніями на конкурентній основі», — сказав Микола Томенко. В комітеті також завершується підготовка до другого читання нової редакції закону «Про телебачення і радіомовлення», прийняття якого дасть змогу законодавчо врегулювати ситуацію у вітчизняному телерадіопросторі.

Юліана ШЕВЧУК.

БАЛАНС ТИЖНЯ

Як ветерана зробити мільйонером

Найпомітнішою постаттю минулого тижня, на заздрість претендентам на президентське крісло, був Юрій Бойко — голова правління НАК «Нафтогаз України». І це природно.

Намір керівників держави створити вертикально інтегровану компанію у нафтовій галузі (ВІНК) на базі ВАТ «Укрнафта» обвалив ціни до однієї гривні на акції цієї найпривабливішої фішки фондового ринку. Мало того, передача до напівприватної (фактично підпорядкованої групі «Приват») компанії «Укрнафта» державних пакетів ЗАТ «Укртатнафта» (43 відсотки) і ВАТ НПК «Галичина» (25 відсотків) могла спотворити власне ідею народження самодостатньої структури, яка нормалізувала б становище на ринку нафтопродуктів зусиллями вітчизняних компаній. Бурхливе обговорення «нафтового питання» (додаткова емісія «Укрнафти», яка збільшувала її статутний фонд у 132,2 разу!) спричинило очевидний висновок: запропоновані схема і проект створення ВІНК залишають у виграші лише групу «Приват» — найвпливовішого серед приватних акціонерів «Укрнафти». Адже можна передбачити, що державний повпред НАК «Нафтогаз України» не встигне з переоформленням своїх активів. Проте важко уявити, що приватні акціонери не встигнуть викупити акції додаткової емісії за копійки. Мабуть, такого не зміг уявити і Президент країни Леонід Кучма, бо вніс істотні зміни до свого указу з приводу бази, на якій створюватимуть ВІНК. Відтепер такою базою є НАК «Нафтогаз України», а це вже інша річ. Глава НАК Юрій Бойко вже повідомив громадськість, що державний пакет акцій ЗАТ «Укртатнафта» (Кременчук Полтавської області) вартістю 160 мільйонів доларів Фонд держмайна України вже передав на баланс його компанії, те саме відбудеться і з державними акціями нафтопереробного комплексу «Галичина» (Дрогобич Львівської області). До речі, ринкова вартість акцій «Укрнафти» одразу почала відновлюватися. Хоч як там є, а підприємці більше прислухалися до глави НАК, ніж до претендентів на пост глави держави. А казав він — діло. Якщо не зганьбити ідею, то питома вага ВІНК на ринку нафтопродуктів може становити 30—40 відсотків. Це доводять елементарні підрахунки. Якщо країна сьогодні видобуває 300 мільйонів тонн нафти на місяць, (фактично, вже більше. — **Авт.**) то разом з імпортом «Укртатнафти» вона одержує третину своєї потреби. Невже цього не вистачає, щоб збалансувати ціни ринковими, а не адміністративними заходами? Для глави НАК це запитання риторичне, для уряду — що глухий кут. Тому Юрій Бойко, який обіцяє вже до листопада знизити ціни на 10 відсотків на нафтопродукти, переконливіший за Віктора Януковича, який запевняє, що домовився про збереження статусу-кво з російськими нафтотрейдерами. А ситуація на ринку нафтопродуктів свідчить про те, що російські компанії ніяк не дійдуть згоди з українськими споживачами. У Тернополі, скажімо, де проїзд в автобусах серед тижня подорожчав на 10 копійок, і в столиці, де вже сушать голови над тим, коли піднімати ціни на громадському транспорті, вважають саме так.

Безперечно, подією тижня стало подання до Верховної Ради урядового законопроекту «Про державний бюджет на 2005 рік». Вчасно, як і вимагає чинне законодавство. Його доходи згідно з проектом становлять 87,8 мільярда гривень, видатки — 92,7 мільярда гривень, граничний дефіцит — 4,9 мільярда гривень. Не братиму на себе відповідальність аналізувати, що тут добре, а що ні, залишу це фахівцям. Зазначу лишень, що дефіцит держбюджету з кожним роком зростає, а сам факт його існування важко поєднати з намірами уряду полегшити борговий тягар перед зовнішніми кредиторами. Проте, схоже, уряд це не обходить, він збирається позичати для того, щоб віддавати, і навпаки. Та й узагалі, якщо послухати Прем'єр-міністра, може скластися думка, що головне для уряду — борг перед власним народом, а передусім — пенсіонерами, яким пообіцяли підняти пенсії до прожиткового мінімуму вже з вересня цього року. За словами народного депутата Євгена Жовтяка, «якщо рішення уряду справді реалізують саме в такій формі, як озвучено, наслідки для Пенсійного фонду будуть катастрофічні». Голова Комітету Верховної Ради з питань бюджету Петро Порошенко не відшукав коштів на підвищення мінімальних пенсій до прожиткового рівня навіть у проекті держбюджету на 2005 рік. Йому й на думку не спало, що уряд має намір доплачувати пенсіонерам за рахунок п'яти з гачком мільярдів гривень для проведення пенсійної реформи. Віддати ці гроші — загальмувати, якщо не відмовитися від реформи взагалі. Бо для того, щоб підняти пенсії зі 130 до 284 гривень, Пенсійному фонду слід подбати про зростання щомісячних виплат на 1,1 мільярда гривень. Виходить, що пенсіонера роблять каліфом на годину, допоки не відбудуться президентські вибори? Можливо, й на кілька годин, але тоді він стане «мільйонером» за рахунок посилення податкового тиску, про що кажуть закладені у проект бюджету податки, які чимало років тому запроваджувалися як тимчасові (на продаж нерухомості, автомобілів тощо), залишена на всяк випадок висока ставка ПДВ, зростання рентних платежів і т. д. і т. п. Тоді потрібно санкціонувати вихід в оборот нестримну повінь готівки, яка здатна високими цінами прорвати греблю споживчого ринку. Утім, Перший віце-прем'єр Микола Азаров стверджує, що цього не станеться.

Можна зрозуміти прагнення глави уряду зробити напередодні виборів кожного пенсіонера мільйонером. Усі — за! Але сьогодні без посилення інфляційної загрози, не інакше як за рахунок тих само пенсіонерів, це навряд чи вийде. Однак Прем'єр-міністр прийняв рішення підняти пенсії до прожиткового мінімуму. З огляду на це пригадалося сказане одним народним депутатом з іншого приводу: «Приспущені штани — ще не означає зняті штани». Нинішній проект бюджету на 2005 рік, в якому приріст доходів консолідованого бюджету не вдається узгодити з прогнозами щодо зростання валового внутрішнього продукту, можна порівняти з нашими штанами. Мабуть, їх ще довго «перешиватимуть».

Сергій ВЛАД.

Передвиборна програма кандидата на пост Президента України Бродського Михайла Юрійовича

Перетворимо Україну на країну покупців!

Ти знаєш, що ти — людина?
Ти знаєш про це чи ні?
Усмішка твоя — єдина,
Мука твоя — єдина,
Очі твої — одні...
Сьогодні усе для тебе —
Озера, гаї, степи.
І жити спішити треба —
Гляди ж не проспи!

(Василь СИМОНЕНКО.)

Дорогі співвітчизники!

Десять років нинішня влада робить із народу бидло. Настав час їй показати, що ми — **ЛЮДИ**. Десять років влада робить із нас підданих. Настав час їй показати, що ми — **ГРОМАДЯНИ**. Десять років влада доводить, що Україна належить їй. Настав час їй показати, що Україна належить **УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДУ**. І влада в Україні належить тільки народу, нам з вами. Люди, настав час брати владу в свої руки!

Якщо країна піде нинішнім шляхом, то на нас очікує дикий поліцейсько-олігархічний капіталізм, де добробут людей, свобода, демократія, ринок та чесна конкуренція — лише порожні слова. Єдиним монополістом, від якого залежить абсолютно все в Україні, стане державамонстр, купка породжених нею олігархів та армія бюрократів, що їх обслуговує.

Якщо країна піде нинішнім шляхом, вся Україна перетвориться на сьогоднішній Донецьк, де багато років хазяйнував висуванець влади Віктор Янукович. Буде остаточно сформовано суспільство нерівних можливостей, де одиниці з легкістю «дерибанять» бюджет цілої країни та величезні народні підприємства, а мільйони громадян змушені виживати на жебрацькі зарплати і ганебні пенсії.

Якщо країна піде нинішнім шляхом, державний монстр поставить під повний контроль всю економіку України: на великому бізнесі наживатимуть мільярди доларів наближені до влади олігархи, а тисячі чиновників задушать малий і середній бізнес постійними поборами і хабарництвом.

Цензура в засобах масової інформації стане тотальною, адже власники телеканалів і газет повністю залежатимуть від перших осіб держави і перетворяться фактично на державних службовців. А від цього недалеко й до встановлення «єдино вірної» ідеології та публічного спалення «заборонених» видань.

І, нарешті, рівень особистої безпеки звичайної людини неухильно падатиме, тоді як збільшуватиметься кількість броньованих лімузинів з «мигалками» та суворо режимних резиденцій.

Але ми можемо обрати й інший шлях. Шлях до держави з рівними стартовими можливостями для кожного, хто хоче працювати або навчатись. Шлях до держави з єдиними прозорими правилами для кожного підприємця, зі справжньою конкуренцією, з реальною економічною та політичною свободою. Це — шлях до майбутнього.

ЩО Я, МИХАЙЛО БРОДСЬКИЙ, ПРОПОНУЮ ЗРОБИТИ І БУДУ ДОБИВАТИСЯ, НЕЗАЛЕЖНО ВІД ОБРАННЯ МЕНЕ ПРЕЗИДЕНТОМ:

1. Україна — вільна країна для вільних людей

Найголовнішою цінністю і для мене, і для партії «ЯБЛУКО» є свобода. Свобода держави, свобода людини. Бо свобода — політична, економічна, культурна — це запорука розвитку держави та підвищення рівня життя кожної людини. Історичний досвід останніх століть свідчить, що найбільшого розквіту досягали тільки ті країни, чиї громадяни мали високий рівень особистої свободи, можливість започатковувати та розвивати свою справу. І навпаки — країни, які обмежували свободи своїх громадян, заважали приватній ініціативі, зазнавали краху. Моя мета — створити вільну країну для вільних людей.

— Свобода слова має бути не порожньою декларацією, а реальністю. Влада і олігархи, яким належить більшість українських ЗМІ, забули про Конституцію і право людей на отримання правдивої інформації. Вони забули про те, що ті ефірні частоти, на яких транслюються телеі радіоканали — лише орендовані ними, взяті в тимчасове користування у єдиного власника — народу України. Отже, кожен, хто порушить конституційні права людей на отримання інформації, хто займається цензурою і «темниками», має бути покараний — аж до позбавлення ліцензії на мовлення.

— Свобода віросповідань і рівність громадян усіх національностей буде одним з державних пріоритетів. На жаль, сьогодні в Україні є багато охочих до розпалювання міжнаціональної, міжконфесійної ворожнечі. На телеканалах лунають заклики боротися з «москалями» та «жидвою», показують пронацистські марші УНСОвців. Розпалюється протистояння в Криму, роздмухується конфесійне протистояння, Україну намагаються поділити на «західенців» та «східняків». Усьому цьому буде покладено край. За Конституцією, український народ — це і українці, і росіяни, і поляки, і євреї, і білоруси... І не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, мовними або іншими ознаками. Українські закони мають достатньо можливостей, щоб припинити будь-яку ксенофобську, антисемітську, людиноненависницьку діяльність. На це потрібна лише політична воля. І таку волю буде проявлено.

— «Мовне питання» — не проблема, а провокація. Кожного разу, коли влада не може вирішити нагальні проблеми людей, вона штучно загострює так зване мовне питання. Я не маю жодного сумніву, що ця проблема надумана. Адже не важливо, якою мовою людина просить милостиню, якою мовою написані податкові документи, що знищують дрібний і середній бізнес, якою мовою відмовляють у виплаті зарплати. Проблема в іншому — у створенні в Україні цивілізованих умов життєдіяльності громадян. У державі, де вирішено питання добробуту людей, їх безпеки і стабільного розвитку, питання мови відпаде само по собі.

За Конституцією, люди мають право спілкуватися з владою тією мовою, якою забажають. І держава зобов'язана знати усі мови своїх громадян: якщо людина подає в державні установи заяву, чи скаргу татарською, угорською або іншою мовою — перекласти її, розглянути та дати відповідь тією ж мовою — це клопіт держави, а не її громадянина. Єдине, у що має втрутитись держава, — це розпалювання міжнаціональної ворожнечі, ксенофобії тощо. Будь-яким проявам цього держава має покласти край.

— Життя, здоров'я та власність людини будуть гарантовано захищені усіма засобами держави. Злочинців каратимуть відповідно до скоєного ними. Смертну кару треба відновити. У парламенті минулого скликання я був одним з авторів нового, більш ліберального Кримінального кодексу. На моє наполягання було зменшено покарання за порушення закону у сфері підприємницької діяльності та оподаткування — це десятки статей кодексу. У переважній частині статей я добився відміни конфіскації майна. За образу і наклеп — ті діяння, за які будь-який чиновник міг посадити чесного журналіста за грати — кримінальну відповідальність взагалі вдалося скасувати. Однак за тяжкі злочини — вбивство, згвалтування та ін. — ми посилили відповідальність. Я особисто став автором статті, що вводить кримінальну відповідальність за катування. Але цього виявилося замало. Наша земля ще носить маніяків, серійних убивць та інших недолюдків, на кшталт того, що нещодавно затримали в Бердянську. Таким звірам не місце серед людей, навіть у камерах для засуджених до довічного ув'язнення. Життя людини — святе і недоторканне, і кожен, хто посягає на нього, має бути відповідно покараний. Впевнений, що у нас є всі можливості для того, щоб співвітчизники цілодобово почували себе у безпеці і були спокійними за своє майно.

2. Україна — країна заможних покупців

Наша держава має стати країною заможних покупців, країною споживачів, тобто країною, куди повертаються, а не витікають капітали, мізки, люди. Країною, де кожному громадянину буде затишно, комфортно і не соромно жити.

— Громадяни України повинні заробляти більше за сусідів — громадян Росії, Польщі, Румунії, Чехії, Угорщини. Відтак, наші люди перестануть шукати кращої долі за кордоном, заробля тимуть в Україні і купуватимуть тут товари, стимулюючи внутрішній ринок.

— Рівень мінімальної зарплати буде не нижчий за розмір прожиткового мінімуму. За підрахунками наших фахівців, мінімальна зарплатня має становити еквівалент 300 євро.

— Розмір прожиткового мінімуму буде збільшено в 10 разів. Він повинен враховувати не лише «продуктовий кошик», а і якісний щорічний відпочинок, медичне обслуговування, придбання в кредит житла та автотранспорту.

— Пенсіонери мають отримувати пенсію, яка становитиме не менш як 80 відсотків мінімальної зарплати. Наші пенсіонери своєю працею створювали нинішню економіку України, платили податки і заслуговують на гідне забезпечення з боку держави.

— Податки стануть меншими, а їх збирання та використання — прозорим і відкритим для суспільного контролю. За своєю суттю податки — це державний рекет. Отже, громадяни мають чітко знати, як і куди витрачаються зібрані державою гроші.

— Ставки податків буде суттєво знижено, але платитимуть їх усі без винятку. Розмір податку на прибуток громадян залишиться на рівні 13 відсотків, проте будуть суттєво зменшені нарахування на фонд заробітної платні. Це дозволить роботодавцю відкрито платити високі зарплати, практика зарплат «у конвертах» припиниться, а величезні фінансові потоки вийдуть з «тіні» і почнуть працювати на легальний сектор економіки. Крім того, буде скасовано найкорупційніший податок — ПДВ і переглянуто ставки та порядок адміністрування основних податків. Водночас буде припинено практику податкових пільг для підприємств, наближених до влади. Кожен суб'єкт підприємницької діяльності має працювати на рівних умовах з іншими.

3. Перетворимо Україну із заповідника олігархів на зоопарк для олігархів

Сьогодні купка олігархів отримує суперприбутки, тоді як величезні грошові потоки не потрапляють до бюджету.

— Усі приватизаційні процеси останніх років мають бути переглянуті в судовому порядку. Таким чином суспільство дізнається, хто з олігархів і за які гроші отримав власність.

— Держава не дасть олігархам вивезти з України награбоване. Кожен олігарх буде змушений доплатити в державний бюджет гроші, що дорівнюють реальній вартості тих об'єктів, які були незаконно приватизовані. Подібним шляхом пішла Грузія та Росія, де Президент Путін за рахунок цього вже кілька разів збільшував пенсії та зарплати.

— Народ України отримає справжню вартість підприємств. Якщо нові власники підприємств відмовляться компенсувати бюджету збитки, завдані незаконною приватизацією, їх майно буде повернуто до державної власності і продане за реальну вартість на відкритих аукціонах, торгах на умовах вільної конкуренції.

— Кошти, отримані від приватизації, будуть направлені на виплати заборгованості вкладникам Ощадбанку СРСР. Підприємства, які сьогодні продаються, створювалися працею наших батьків і дідів. Більшість із них втратили свої заощадження в Ощадбанку, і ми просто зобов'язані повернути людям зароблені гроші. Доходів від приватизації з лишком вистачить на те, щоб Україна виплатила усім вкладникам їх кошти, і раз і назавжди вирішила цю проблему.

— Чиновники, державні службовці мають стати слугами народу, а не олігархів. Народ України платить величезні податки на утримання армії бюрократів, які не полегшують життя людей, а роблять його ще важчим. На тлі зубожіння сотень тисяч наших громадян чиновники купують собі дорогі іномарки, будують вілли тощо. Це є першим і найбільш переконливим доказом корумпованості значної кількості державних службовців, адже всі ці предмети розкоші неможливо придбати на зарплату чиновника. Після перемоги на виборах кількість чиновників буде суттєво зменшено, вони отримуватимуть гідну зарплату, яка має стримувати їх від хабарів та зловживання своїм становищем. Водночас буде посилено кримінальну відповідальність за хабарництво і корупційну діяльність. Таким чином, на державну службу приходитимуть ті, хто за достойну зарплату буде працювати на благо людей, а не заради власного збагачення.

Україна, яку я намагаюся побудувати, — це країна, в якій не соромно і зручно жити. Я роблю це для кожного громадянина. Я люблю Україну.

Я БУДУЮ КРАЇНУ, ЯКА ВАРТА ТОГО, ЩОБ ТУТ ЖИТИ ЗАРАЗ І ЩОБ ЦІЄЮ КРАЇНОЮ ПИШАЛИСЯ НАШІ ДІТИ!

26 липня 2004 року, Київ.

Друкується за договором з ЦВК

Передвиборна програма кандидата на пост Президента України Козака Романа Миколайовича

Основою будь-якого політичного ладу є ступінь розвитку економіки та національна самовизначеність громадян. Тільки особистість, яка відносить себе до титульної нації, може працювати на благо свого народу з неймовірною самовіддачею, бо усвідомлює, що доробок, який вона залишить на землі, буде слугувати прийдешнім поколінням, які в свою чергу примножуватимуть багатство своєї землі. Виходячи з цих постулатів, програмні засади будуються на двох базових напрямках діяльності: перше — боротьба за істинне утвердження українських національних принципів розбудови державності і друге — робота з відтворення функціонування промислово-сільськогосподарського потенціалу держави і соціального захисту народу.

1. Ідеологічно-політична доктрина побудови могутньої Української держави

В основу ідеології українського націоналізму покладено концептуальні, філософські, наукові та емпіричні надбання всього ходу розвитку української нації, які виражаються в постулюванні наступного:

— першопричиною усіх речей є **Духовне Начало** — **Бог**, звідки випливає філософська спрямованість українського націоналізму;

— першоосновою і найважливішим чинником виникнення в історії світової цивілізації унікальної спільноти людей, **Української Нації,** є дія невмирущої життєвої сили — **Української Ідеї, Верховного Провідника нашого народу;**

— за кожним народом визнається право, як природна потреба конкретизації волі до життя і влади у власній державі, як самовираження в гроні вільних народів світової спільноти, в межах історично-етнічної території походження, розселення та традиційно-культурного освоєння, яка визнана світовим співтовариством.

Українські націоналісти виступають проти будь-якого поневолення народів, незалежно від чисельності та величини їх історично етнічної території заселення. Також ми підтримуємо і визнаємо у будь-якій формі національно-визвольні змагання кожного народу в його історично етнічних кордонах, але вважаємо ворожими і поборюємо сепаратистські збурення тих національних меншостей, державні утворення яких лежать поза межами їх перебування, в яких вони в силу історичних обставин отримали притулок або можливість компактного проживання, тобто штучно утворивши на зайнятій території регіонально-локальну більшість.

Визнаючи за Українським націоналізмом головну роль в консолідації нації і стверджуючи, що покликання Президента держави визначаються насамперед у:

— ідейному об'єднанні Українського народу на платформі збереження його духовності та вікових традицій мови, відтворення середовища, сприятливого для розвитку і консолідації нації, її психологічно умотивованого відтворення, усвідомлення інстинкту державотворення;

— плеканні серед українства глибоких національно-патріотичних переконань та визнання всіма громадянами України за Верховного провідника — Українську Національну Ідею та беззастережному опануванні її духом життя всього Українського народу;

— запереченні в своїй суті людиноненависницьких універсальних космополітично-інтернаціональних ідей, конкретизованих в світоглядних неозімперіалізованих ідеологіях, расової винятковості, елітарної обраності і т. д.;

— вихованні всебічно підготовленої особистості, розвиток її творчого начала і віри в героїку українського народу;

— співпраця з іншими громадсько-політичними та релігійними утвореннями, організованими не на базі тієї чи іншої політичної вигоди, а лише на базі національної рації.

2. Відтворення промислово-сільськогосподарського потенціалу держави, вдосконалення процесу управління всіма органами влади і соціальний захист українського народу

Українська економіка, яка в широкому аспекті включає ефективність роботи базових галузей промисловості, транспорту, енергетики, сільського господарства, злагодженої роботи фінансово-кредитної, грошової і податкової систем, охорони здоров'я, сфери послуг, забезпечення соціальних гарантій — становлять життєздатність суспільства. Як наслідок вищезазначеного виявляються можливості держави в її зовнішньополітичній діяльності, гарантуванні безпеки українських кордонів, авторитет і вплив на міжнародні події і максимальне використання на свою користь будь-якої політичної або економічної ситуації. Тому першочерговою засадою визначається максимальна концентрація уваги на функціональній ролі економіки, стабілізації політичного управління в державі і як наслідок цього підвищення життєвого рівня народу. У зв'язку з цим пріоритетна послідовність ієрархічної побудови передвиборчої платформи має таку черговість.

Поновлення роботи промисловості та сільського господарства, як станових хребтів забезпечення життєдіяльності українського народу. Підтримка процесу розширеного виробництва, створення нових робочих місць, ліквідація безробіття — гарантування прав одержання роботи всім членам суспільства, згідно з їх здібностями і кваліфікацією. Орієнтування розміру заробітної плати в величині 600—800 євро на місяць, або в долі 20—24 % від вартості продукту, який виробляється.

Створення системи соціального захисту населення держави, яка включає гарантії одержання роботи і її достойну грошову оплату, перегляд сум пенсійного забезпечення і збільшення їх до величини, еквівалентної 200 євро на місяць. Повернення до безоплатної освіти в вищих учбових закладах і безкоштовного харчування учнів у середніх школах. Створення системи власної медичної галузі, яка б відповідала вимогам часу і давала висококваліфікований захист людям, які потребують лікарської допомоги. Збалансування цін на споживчому ринку і в сфері комунальних послуг згідно з економіко-математичними розрахунками, які базуються на дійсних вартісних показниках складових собівартості продукції і послуг, співставлення цих цін з фінансовими можливостями народу.

Ліквідація бідності і зубожіння населення. Сприяння розвитку середнього класу, до якого мала б можливість ввійти більшість населення держави. Приділення особливої уваги такому ганебному явищу нашого суспільства, як безпритульність. Розвиток мережі дитячих будинків сімейного типу, прийняття програми дій «Жодної безпритульної дитини на Українській землі».

Підвищення рівня національної безпеки, входження в різні економічні та військові союзи, участь в яких дає можливість збагатитись державі і, як наслідок, покращити життя народу і підняти авторитет нації на міжнародній арені.

Охоплення всієї схематики функціонування державних органів і створення нової системи управління, підпорядкованої задоволенню інтересів народу. Спрощення системи зносин між громадянами і державними органами влади.

Розробка системи заохочення та фінансової підтримки сімей, в яких народжуються діти, в розмірі 100 євро на місяць на одну новонароджену дитину. Створення умов для наших співвітчизників, які виїхали на заробітки за кордон, для їхнього повернення на батьківщину.

Звільнення Церкви від всіх видів податків. Будівництво храмів по всій території України не за рахунок громад, а за рахунок держави, так як у період тоталітаризму храмові споруди були понищені представниками владних структур. Залучення священиків до виховання підростаючого покоління і створення капеланської служби в армії.

Введення системи державного протекціонізму на товари, які виробляються вітчизняною промисловістю, захист внутрішнього ринку для власного виробника. Укладення угод з іноземними державами, з яких на Україну ввозиться значна частина товарної маси, яка створює відповідний валютний дисбаланс в торгівельних відносинах з цими країнами, на предмет експорту еквівалентної в грошовому вираженні кількості товарів в ці країни.

Контроль за всіма економіко-політичними процесами, бо відсутність такого контролю і пускання їх на самоплив призводить до розвалу держави.

Взяття під суспільний контроль діяльність державної податкової адміністрації і митної служби. Приєднання податкової служби до Міністерства фінансів України.

Допомога різноманітним формам підприємництва, спрощення процедури легалізації діяльності бізнес-структур. Абсолютна амністія вивезеного за кордон капіталу, при умові його повернення в Україну, без усілякого оподаткування. Зменшення величини податку з прибутку до 10% і ліквідація податку на додану вартість.

Активізація інвестиційної та інноваційної діяльності. Створення Міністерства інвестиційної політики, яке б відповідало за процеси залучення іноземного капіталу в українську економіку.

Введення системи конкурсного відбору на державні посади. Боротьба з таким ганебним явищем в нашому суспільстві, як корупція. Посилення відповідальності за зловживання службовим становищем і вимагання хабарів.

Створення нової судочинної системи, де відповідальність за прийняття справедливих рішень в судових засіданнях контролювалось правовими комітетами, створеними на громадських засадах. Ліквідація безстроковості роботи суддів і повна ануляція такого поняття, як третя влада. Суд повинен бути підлеглий суспільству.

Амністія всіх в'язнів, засуджених за дрібні та середні злочини, з заміною використання їх праці на суспільно корисних заходах, включення амністованих в здорове людське співтовариство.

Розробка державної програми боротьби з причинами, які породжують злочинність. Підтримка органів правопорядку і служби безпеки матеріально і технічно.

Перегляд умов, при яких була зроблена відмова від володіння ядерною зброєю. Розробка власної ядерної зброї — як гаранта ненападу на Україну. Прийняття одного з головних гасел Українського народу — «Безпека нації може бути гарантована тільки самою нацією».

Створення єдиної інформаційної системи керування державою і моніторинг всіх подій, які відбуваються на нашій території, для швидкого і оперативного реагування на ці події.

Розвиток культури, спорту, туризму, вивчення свого власного краю, пізнання глибин нашої історії, організація літніх таборів для підростаючого покоління.

Оцінка національного багатства і на основі цього проведення монетарної політики. Накопичення державного резерву грошей для компенсування народові фінансових втрат на ощадних книжках за результатами антинародної реформи січня 1992 року і інфляційних процесів.

Визнання воїнів ОУН—УПА учасниками бойових дій періоду визвольних змагань. Створення центру поєднання і примирення у всіх братовбивчих конфліктах.

Проведення глибокої реформи в галузі науки — головної рушійної сили науково-технічного прогресу. Широке поєднання науки і виробництва, які б створили такі науково-технологічні програми, що наша країна зайняла достойне місце серед передових країн світу.

Отже, виходячи з реальних обставин та умов, які визначають сьогодення України, програма направлена на:

— розбудову могутньої Української Самостійної Соборної Держави;

— подолання тотальної політичної та економічної кризи в Україні;

— визначення того, що українці є господарями в своїй державі і вони не повинні бути керовані і експлуатовані чужинцями-зайдами;

— встановлення суспільного ладу на фундаменті приватної власності, ринкової економіки, з передовими екологічно чистими технологіями;

— захист державою інтересів усіх складових громадянського суспільства, домагання більш досконалого законодавчого упорядкування і регулювання відносин в державі;

— виходячи з постулату, що **Верховним Сувереном** є нація, необхідно, щоб держава не обмежувала соціальні свободи та ініціативи членів та складових нації.

Висловлюється глибоке переконання, що в сучасних умовах лише **Українські Націоналісти** на чолі з їх **Верховним Провідником — Українською Національною Ідеєю** здатні об'єднати всі патріотично-державотворчі елементи і мобілізувати громадян на подолання глибокої тотальної кризи та віднайти оптимальний, найменш уразливий вихід з критичного стану та вивести державу на шлях процвітання, щасливого та заможнього життя всіх громадян України.

Українська Ідея — гарант державності та добробуту народу!

10 липня 2004 року.

НОВИНИ

Відкриття автобану переноситься

ТРАНСПОРТ

Про те, що це станеться, здогадувалися не лише водії, які бачили, скільки належить зробити на новій автостраді Київ—Одеса. Міністр транспорту і зв'язку Георгій Кірпа свого часу не раз заявляв, що завершити всі роботи на автобані планується 1 серпня, а урочисто відкриють його в День незалежності. Але промайнули свята, а пуск так і не відбувся. Й ось, нарешті, Мінтранс України офіційно повідомив, що завершення будівництва швидкісної автомагістралі Київ—Одеса переноситься на травень 2005 року.

Причин цього чимало. Головна з них — запізніле фінансування та надходження коштів. Не сприяли будівництву часті дощі, які зводили нанівець підготовчу роботу, застаріла й малопродуктивна вітчизняна техніка. Усього дотепер на трасі працювало понад 20 тисяч осіб з десяти країн світу, 4,5 тисячі одиниць техніки.

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.

ФОТОФАКТ

Монумент «Слово о полку Ігоревім» встановлено на березі річки Сіверський Донець у Станично-Луганському районі Луганської області.

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

Тарасові вклонилося древнє місто

Минулої неділі мешканці Білгорода-Дністровського відзначили день свого міста, що має більш як 2500-річну історію і входить до десятка найдавніших міст планети. Центральною подією багатолюдного свята стало відкриття пам'ятника Тарасові Шевченку. Своєрідний пісенно-танцювальний вінок шани сплели Великому Кобзареві своїми виступами в «Бессарабському калейдоскопі» численні аматори національно-культурних товариств краю.

Георгій ВОРОТНЮК.

Верховино, світку ти наш!

ЮВІЛЕЇ

Мальовниче гуцульське селище Верховина, що на Прикарпатті, відзначило 580-річчя першої письмової згадки про себе. Залишив її в одній із грамот князь Свидригайло. Щоправда, йшлося в ній про Жєб'є — саме так до 1962 року називали цей населений пункт. Цікаво, що самого слова «верховина», як запевняє голова товариства «Гуцульщина» Дмитро Ватаманюк, у лексиконі гуцулів немає. Гору вони називають верхом, а не верховиною, як бойки. Але назва поволі прижилась, і коли в роки незалежності почалося масове відновлення колишніх назв міст і сіл, гуцули схилилися до думки, що не варто наполягати на старій назві, хоча одну з двох центральних вулиць селища перейменували на Жаб'євську.

Ювілей свого селища гуцули розпочали вранці з Богослужіння, а закінчили далеко за північ масовими гуляннями. Найважливішим моментом стало відкриття першої черги школи на 1100 учнів, будівництво якої розпочалося 18 років тому, а завершилося раптом за якихось чотири місяці. А найвидовищнішим — коли на Співоче поле, куди перемістилося дійство після освячення школи, завітало справжнє гуцульське весілля, і молодята Петро Антипів та Люба Гардежук вітали своїх земляків медом та короваєм. Селищний голова Іван Сумарук підготував подарунки не тільки для молодят, а й для найстарішої жительки Верховини — столітньої гуцулки Анастасії Кошелюк. Сімом найшанованішим людям, серед яких голова Верховинської РДА Петро Пониполяк, заслужений лікар України Іван Басистюк, заслужена журналістка України Калина Ватаманюк, вручили посвідчення почесних мешканців Верховини.

Цікавим моментом свята стала презентація історико-етнографічної книги «Жаб'є» Юри Гулюка (помер у 1939 році), який був війтом у Жаб'є при чотирьох державах — Австро-Угорщині, ЗУНР, Румунії та Польщі і постійно вів записи про життя верховинців. За радянської влади його репресували, а рукопис конфіскували кадебісти. В роки незалежності івано-франківський журналіст Микола Редько випадково натрапив на них, працюючи в архівах, але опрацювати не встиг, бо невдовзі трагічно загинув. Рукопис до друку довела краєзнавець Олександра Синиця. А профінансував видання, що вийшло півторатисячним тиражем, правнук колишнього війта, який нині працює лікарем на Херсонщині.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

ВИРОБНИЦТВО

Готуйте на здоров'я

Донецький завод газової та електричної апаратури — це назва нового виробництва, урочисто відкритого в п'ятницю на базі АТ «Норд». Так відомий виробник побутової техніки завершив реалізацію інвестиційного проекту вартістю 29 мільйонів гривень. За ці кошти збудовано нові виробничі приміщення і реконструйовано старі, введено в експлуатацію лінію нанесення порошкових і полімерних покриттів, лінію різання металу, нове складальне виробництво. На заводі створено 180 нових робочих місць, до кінця року їх кількість зросте до 210.

Реалізація проекту дасть змогу довести обсяг виробництва газових та електричних плит до 300 тисяч штук на рік. Нині збільшення обсягів виробництва відбувається відповідно до розрахункових показників. Як заявив народний депутат України, президент АТ «Норд» Валентин Ландик, газові та електричні плити нового заводу не поступаються за якістю і дизайном зарубіжним зразкам, а їхня вартість значно нижча. За прогнозами, відпускна ціна такої техніки не перевищуватиме 600 гривень.

Ліна КУЩ.

СИТУАЦІЯ

Дитину шукали протягом доби

Шестирічна Катруся Полюхович із села Іванчиці Зарічнянського району разом з трьома іншими дітьми пішла у ліс по гриби і заблукала. Коли батьки та сусіди розшукати дівчинку не змогли, до справи долучились фахівці. У широкомасштабній операції взяли участь українські та білоруські рятівники, міліція, лісівники, місцеве населення. Лише через добу дівчинку, якій довелося самій перебути ніч у лісі, було знайдено. На щастя, пригода дитині не зашкодила. Лікарі оцінюють стан її здоров'я як задовільний.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

...А переможцям ліки нема за що купити

ПОГЛЯД

Почувши мелодію «Севастопольського вальсу», яким у нас за традицією зустрічають гостей в Артилерійській бухті, поспішила вниз, щоб довідатися, хто до нас приїхав цього разу. Незабаром я чітко почула чужу, але знайому з раннього дитинства німецьку мову. Хотілося серед них кого-небудь знайти з далекого Дахау, де в таборі для остарбайтерів я народилася в далекому 43-му. Серед 350 туристів були переважно жителі Кельна та невелика група австрійців і швейцарців.

Почувши мою погану німецьку мову, до мене підійшов літній Егон Шедель. Він з цікавістю зазирнув у мій паспорт, подивився позначені там місце і час народження. Нахилившись до вуха, спочатку німецькою, а потім поганою польською він зізнався, що воював на нашій землі, дійшов до Полтави, був поранений. Дивлячись на 80-літнього Егона і його численних супутників (усі поважного віку), відзначила про себе, що серед прибулих, напевно, є ще не один з тих, хто в сорокових топтав нашу землю важкими німецькими чоботями.

Туристи розсілися в красиві зручні автобуси і вирушили на зустріч з історією нашого міста. А мені стало до болю образливо: чому вони, що програли Другу світову війну, вийшовши на пенсію, можуть дозволити собі подорожувати, пізнаючи світ. А в наших колишніх фронтовиків-переможців, що звільнили від коричневої чуми пів-Європи, бракує коштів на поїздку рідною країною, не кажучи вже про далеке зарубіжжя. Їм і ліки часом нема за що купити, поїсти добре не завжди вдається. Може, після виборів Президента і майбутнього 60-річного ювілею Великої Перемоги щось зміниться в житті наших ветеранів?

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

ФОТОФАКТ

У столиці відбулися урочистості з нагоди Дня рятувальника. Свято, що об'єднало всі рятувальні служби держави, відзначається вдруге.

На знімку: майбутній рятувальник спостерігає за парадом «колег».

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

Фото агентства «Прес-КТ».

ФОТОФАКТ

У центрі Києва вчетверте відбулася благодійна акція «Пробіг заради життя», що покликана привернути увагу до проблем ВІЛ/СНІДу в Україні та підтримати ВІЛ-інфікованих. Пробіг, ініційований Представництвом ООН в Україні, було проведено разом з Київською міською адміністрацією, Міністерством сім'ї, дітей і молоді, Всеукраїнською мережею людей, котрі живуть із ВІЛ, та більш як 40 партнерами, серед яких міжнародні організації, приватні компанії та понад сто волонтерів.

МЕДИЦИНА

Радилися фармацевти

Всеукраїнська конференція фармацевтів відбулася в Тернополі. В ній узяли участь і фармацевти з інших країн. Обговорювали актуальні проблеми розвитку галузі. Кожен третій препарат, що використовується нині в Україні, — вітчизняного виробництва. За останні роки їх випуск зріс утричі. Медичні препарати виготовляють на 180 підприємствах. На жаль, вони не завжди високої якості. Крім того, ринок заполонили підробки. Відчуває галузь брак кваліфікованих кадрів. Нещодавно фармацевтичний факультет відкрито у Тернопільській медичній академії імені І. Горбачевського. Тут навчаються понад 500 студентів.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Москва робить жорсткішою реєстрацію

Росіяни не зможуть змінювати місця проживання без дозволу

Російські законодавці після відомих трагічних подій у Москві та Північній Осетії вирішили обмежити свободу пересування громадян. Згідно з новим законом, проект якого підготувала Державна Дума, мешканці Росії не зможуть змінювати місця проживання без дозволу влади.

Передбачено обмежити в'їзд і перебування громадян у «регіонах і містах зі складною демографічною та криміногенною обстановкою», пропоновано надати право дільничним міліціонерам на огляд житлових приміщень для перевірки паспортного режиму.

Депутат Московської міської Думи Юрій Попов радить запровадити заборону на в'їзд до Москви «особам некорінної національності». Мало того, він запропонував запровадити квоти на проживання в місті представників діаспор, реєструвати мігрантів за біометричними параметрами на в'їзді до столиці (визначати, мабуть, будуть за будовою черепа, а також за кольором волосся й очей), закрити столицю для приїжджаючих з територій, де здійснюються антитерористичні операції.

Передовсім це торкнеться гастарбайтерів — трудових мігрантів, зокрема й з України. Правоохоронні органи вирішили провести «перереєстрацію гастарбайтерів у Москві та Московській області», з'ясувати в кожного іноземного громадянина «мету перебування», право на роботу в Росії.

Закон ще не ухвалено. Проте на Київському залізничному вокзалі Москви, аби потрапити у вагон потяга, треба пройти щільний кордон міліції і власної безпеки вокзалу. Побори беруть майже з кожного українця. Перевіряють міграційні карти, відмітку про реєстрацію, обшукують сумки, валізи. Щоправда, всі перевірки закінчуються мирно, без скандалів. Міцні чоловіки в уніформі зухвало вимагають гроші, і тільки після одержання хабара пасажир потрапляє в обійми провідника. Усе позаду. Залишилося проїхати лише державні кордони Росії та України.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

P.S. *Мовою цифр*

ГУВС Москви підбило підсумки операції «Мігрант-2004», проведеної 15 і 16 вересня. В операції було задіяно 12,6 тис. міліціонерів. Вони здійснили більш як 33 тис. перевірок, у тому числі 377 — у готелях, 356 — на ринках, 714 — у гуртожитках. За цей час затримано й доставлено в органи міліції понад 16 тис. осіб, серед яких 26 перебували в розшуку. 11 тис. 316 осіб затримано за порушення паспортного режиму, серед них — 4377 іноземців.

Під час операції за межі Росії вислано 840 осіб, 25 іноземцям скорочено термін перебування в Росії.

Назарбаєви попереду!

У неділю в Казахтані відбулися вибори до нижньої палати парламенту країни. За попередніми результатами, перед ведуть прихильники президента Нурсултана Назарбаєва. Згідно з даними системи електронного голосування, яку було запроваджено майже на кожній десятій виборчій дільниці, партія Нурсултана Назарбаєва здобула 43 відсотки голосів. Партія, створена нещодавно його донькою — Дарігою Назарбаєвою, — здобула 19 відсотків, що трохи більше за головну опозиційну партію.

Прем'єр-міністр Казахстану Даніял Ахметов висловив сподівання, що нові депутати підтримають реформи президента Назарбаєва: «Я очікую конструктивної роботи від нового парламенту і сподіваюсь, що структурні і системні реформи, здійснювані під керівництвом президента, будуть підтримані новими депутатами». Сам Назарбаєв заявив, що проведене голосування засвідчило: Казахстан перебуває на шляху до демократії. Втім, представники опозиційних сил звинувачують президентську родину, а також правлячу еліту загалом, у корупції, **повідомляє Бі-бі-сі.**

РОЗДУМИ ПРО...

Відверто здивовані...

У Міністерстві закордонних справ здивовані оприлюдненою заявою Комітету Парламентської асамблеї Ради Європи (ПАРЄ) з питань моніторингу стосовно президентських виборів в Україні. З цих слів починається коментар МЗС України заяви Моніторингового комітету ПАРЄ.

Представники міністерства вважають, що «зміст заяви переконливо свідчить про політичну заангажованість доповідачів, які протягом стількох років діяльності в Україні так і не змогли або не захотіли зрозуміти та реально розібратися в ситуації у нашій державі». Далі МЗС риторично запитує «чи знайдеться у світі країна, яка у завершальний, найвідповідальніший період власної передвиборної кампанії сприйматиме поради ззовні про необхідність внесення змін у законодавство в цій сфері»? Очевидно, тим самим підказуючи доповідачам, що «у найвідповідальніший період» слухати чиїхось порад не варто. Потім наше зовнішньополітичне відомство трохи пом'якшує свій повчальний категоризм і зазначає, що все-таки є поради, до яких прислухатися слід: «В Україні сприймають поради тих, хто не лише декларує, а й насправді піклується про те, щоб українці самі вибудували справедливу і демократичну конституційну систему влади — таку, що відповідає прагненням і традиціям саме нашого суспільства, кожного громадянина України, який віддасть свій голос на виборах 31 жовтня». Цікаво, які саме традиції малися на увазі і хто цей таємничий добродій, який «піклується про нас насправді»?

Тетяна ЗАПИТАНСЬКА.

А ЯК У НИХ?

Радості по старості

З 1 жовтня пенсії по старості в Латвії підвищаться в середньому на 6,14 лата (близько 60 гривень. Наступні цифри наведено в гривнях). Разом з підвищенням, проведеним у березні, це становитиме близько 9 латів (87 грн.). З цього року індексація пенсій проводиться двічі на рік. Навесні — з урахуванням тільки фактичного індексу споживчих цін, а восени до цього показника додається і половина від реального приросту суми страхової зарплати. А оскільки в цьому році зростання цін зашкалило за 7 відсотків, то і приріст пенсій максимальний за всі роки. Цьому сприяв і тиск лівих партій на уряд.

Середня пенсія по старості торік у Латвії — 660 грн. Багато це чи мало? Якщо порівняти із середньою зарплатою за той самий період — 1890 гривень, то не так вже й мало. Але якщо порівняти із сумою мінімального прожиткового рівня —1000 грн., виходить, що самотній пенсіонер мусить або недоїдати, або не ліквуватися, або не платити в повному обсязі за комунальні послуги. В іншому разі він ризикує бути виселеним на вулицю.

Який вигляд мають пенсії і доходи латвійців порівняно з мешканцями сусідніх Естонії і Литви? Середня пенсія по старості в Литві торік становила 646 гривень, в Естонії — 848 грн.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

Поліцію підпорядкували військовим

Уряд Грузії ухвалив рішення перепідпорядкувати внутрішні війська МВС Міністерству оборони країни.

Єдиний виняток становитимуть спецпідрозділи МВС, потрібні для захисту громадського порядку. Вони залишаться в поліції. Це рішення озвучили на спільній прес-конференції міністр внутрішніх справ Грузії Іраклій Окруашвілі та міністр оборони Георгій Барамідзе.

«Цей крок обумовлено багатьма причинами. Внутрішні війська по своїй суті не відрізняються від звичайних підрозділів Збройних сил Грузії. Отже, їх треба було або демілітаризувати, або прийняти те рішення, що ми й прийняли», — заявив міністр внутрішніх справ. Його колега, у свою чергу, заявив, що міжнародні експерти і радники Грузії вже давно рекомендували об'єднати внутрішні війська із силами Міноборони. «Крім того, цей крок є частиною реформи МВС, згідно з якою це відомство буде демілітаризовано», — сказав Барамідзе. За його словами, об'єднання структур потребує прийняття «серйозних фінансових та організаційних рішень».

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

Тбілісі.

2006-й — рік пам'яті жертв трагедії на ЧАЕС

Країни СНД оголосили 2006-й роком пам'яті жертв аварії на Чорнобильській атомній електростанції. Таке рішення було прийнято на саміті СНД в Астані. Ініціатором рішення виступила Україна. У квітні 1986 року четвертий енергоблок ЧАЕС було зруйновано внаслідок найбільшої в історії техногенної катастрофи, **повідомляє «Кореспондент. нет».**

ХАМАС несе втрати й обіцяє нове кровопролиття

У неділю в результаті ракетного удару по автомобілю в Газі був убитий один із високопоставлених членів угруповання ХАМАС. Ще один, і не останній, як стверджують ізраїльтяни. Помста ХАМАС буде неодмінно, і за одне життя заберуть десятки життів, обіцяють палестинці.

Тут, на Близькому Сході, ніщо не змінюється. І здається, що час зупинився. Перемінною виступають лише прізвища вбитих, а також місце і кількість жертв відповідних терактів. Цього разу снаряд наздогнав одного з керівників угруповання «Бригади Ізеддін аль-Касам», яке входить до складу ХАМАС, 33-річного Халеда Абу Селнію — польового командира воєнізованого крила угруповання. Він загинув на місці. Шестеро перехожих отримали поранення.

З моменту загострення палестино-ізраїльського конфлікту 4 роки тому ізраїльські війська ударами з повітря ліквідували кілька десятків палестинських бойовиків. Міжнародні правозахисні організації різко критикують таку тактику, однак ізраїльська влада стверджує, що це — єдиний спосіб знищення противника за мінімальної кількості жертв серед мирного населення.

Нині ХАМАС існує за рахунок власного бізнесу і вважається однією з головних ісламських терористичних організацій світу. А протягом тривалого часу її підтримував офіційний Ізраїль, який вбачав у ній противагу Організації визволення Палестини і Ясірові Арафату. Філії ХАМАС з'явилися і дотепер існують у США, Європі, Саудівській Аравії, Йорданії, Сирії, Лівані, Ірану. До бойового крила ХАМАС належать загони «шахідів» (терористів-самогубців) — молодих людей у віці 18—27 років із бідних родин. Саме вони і стануть месниками за Селнію, як наприкінці серпня помстилися за шейха Ясіна. Тоді в результаті двох терактів у Беер-Шеві загинуло шістнадцятеро і було поранено більш як сто чоловік...

Яна СТАДІЛЬНА.

«Барани у нас дипломовані...»

ТВАРИННИЦТВО

Керівника господарства «Червоний чабан» Віктора Дзяткевича ми застали на узбіччі жнивного лану. Вервечку з п'яти «Донів» за його спиною, що йшли один за одним, очолював «Джон Дір». Над американським комбайном майорів жовто-блакитний прапор...

Соціалістичний вимпел для «Джона Діра»

— Попередили б, що їдете, та ще й з журналістами, ми примарафетилися б, — подає руку Віктор Анатолійович голові Каланчацької райдержадміністрації Анатолію Бабенку. — Давайте тепер у поле — якраз комбайнери обідають.

Доки кухарки лаштують страву, ми з редактором районної газети «Слава праці» Галиною Єрмишко «атакуємо» механізаторів. Юрій Маєвський, котрий жниває на прапороносному «Джоні Дірі», має найвищі показники намолотів. Американський агрегат, каже комбайнер, перевершує «усі в світі» комбайни. А досвід у молодого селянина є — це вже сьомі його жнива.

Здобутки Маєвського рекордні не лише в господарстві, а й серед районних. Найкращі для «Дона» намолоти мають і колеги-комбайнери — батько та син Колосові.

— А прапор у нас перехідний, — зазначає Віктор Дзяткевич. — Щоранку підбиваємо підсумки, кращим вручаємо вимпели. Може, хтось сприйме це скептично, мовляв, пережиток соціалізму, але так вирішив колектив. Матеріальна відзнака — добре, але не все грішми вимірюється.

Врожайність зернових у «Червоному чабані» — на рівні середньорайонних показників: по 30 центнерів ячменю, по 22—23 — пшениці. Утім, зернові — галузь не першорядна.

Стара слава нову любить

...У центрі Каланчака, поруч з «білим домом», стоїть скульптурна композиція: до постатей молодої жінки й чоловіка пригорнулися дитина і... ягня. Сучасні каланчаківці увічнили в камені пам'ять про перших мешканців поселення. Основним заняттям пращури обрали вівчарство.

Наступного року «Червоний чабан» відзначатиме 75-річчя з дня створення колгоспу. Провідне племінне господарство Української РСР було учасником та багаторазовим дипломантом ВДНГ СРСР.

Понад 150 трудівників радгоспу-заводу було удостоєно орденів Леніна, Жовтневої революції, Трудового Червоного Прапора, п'ятьом присвоєно високе звання Героя Соціалістичної Праці.

Голова правління Віктор Дзяткевич впевнений, що нині люди заслуговують не менших нагород.

— На цьогорічній виставці «Агро-2004» всі наші барани й вівцематки отримали дипломи чемпіонів. Колись в Україні було чотири племінні господарства, нині серед виставкових залишилися тільки наші тварини, — каже голова.

Вівці мої, вівці, чи ж буде що пасти?

У довоєнні роки під керівництвом академіка М. Іванова та вчених інституту тваринництва «Асканія-Нова» трудівники радгоспу-заводу вивели унікальну тонкорунну породу овець. Червоночабанські мериноси — порода з однорідною тонкою, переважно білого кольору, вовною — найкращі в усій майже трьохсотлітній історії розвитку тонкорунного вівчарства в Україні.

Цього року досягнуто найвищого показника з настригу вовни — шість кілограмів в середньому по стаду, 3,2 кілограма — у митому волокні. Це рекорд за всі роки існування племзаводу, при тому, що за радянських часів радгоспний показник істотно поліпшували, додаючи вовну, зібрану по дворах. Усе зібране видавали за досягнення господарства. А нині у приватному секторі овець не утримують.

Анекдот до теми:
— Як вам вдалося дожити до таких літ? — запитують журналісти на столітньому ювілеї в чабана.
— Все життя я працював у степу, з вівцями, кричав на них, скільки хотів. Але жоден баран ніколи не кричав на мене...

Колись головний зоотехнік племзаводу, заслужений зоотехнік УРСР Володимир Левинський (нині покійний) мріяв про те, щоб настриг по стаду у митому волокні становив 50 відсотків. А вдавалося досягти 48—49 відсотків, не більше. Цього року Чернігівська прядильна фабрика, основний споживач червоночабанської вовни, намила 54 відсотки! Раніше за такі показники, пригадують вівчарі, давали звання Героя, дарували «Волги».

Наприкінці 80-х у Каланчацькому районі налічувалося 70 тисяч овець. А в селі Червоний Чабан, перейменованій Преображенці, ще живі дві бабусі, котрі пам'ятають, як рятували вівчарі отару від фашистів. Шість тисяч елітних племінних тварин евакуювали на Урал, у далеку Пермську область. Лише п'ять баранів та 127 вівцематок повернулися в каланчацький степ. І люди відтворили племінне стадо до 10 тисяч голів.

— Люди у нас золоті, — каже Віктор Дзяткевич. — Коли на виставці в Краснодарі оголосили ім'я нашого зоотехніка-селекціонера Андрія Масюткіна, всі учасники зааплодували. А на фотознімках ягнят, вирощених Анатолієм Дергачовим, важко було відрізнити, де ягня, а де матка — такі дітки дорідні. Його показники перевершили ті, за які п'ятьох червоночабанців удостоєно звання Героя Соціалістичної Праці. Подавали й Анатолія Григоровича на Героя України, та марно...

У господарстві, як і скрізь, вистачає й проблем. Приміром, кваліфіковані фахівці. Їх «відбирає», зокрема, конкурент — розташований поблизу кордону області кримський титановий завод, де зарплату пропонують більшу. Господарство «тягне» на плечах аж п'ять бригадних сіл, обробляє 10 тисяч гектарів землі. Нині триває розпаювання, але значно менше, ніж, приміром, два роки тому стало бажаючих вийти зі своїм паєм. Бо що самотужки вдієш із землею, де врожай — у руках «небесної канцелярії»?

Торік, як і більшість, господарство зазнало величезних збитків — посіви вимерзли майже повністю. Але державної компенсації «Червоний чабан» не отримав.

Сьогодні в племінному господарстві утримують 5 тисяч голів овець. Могли б «виробити» й більше, але попиту на ягнят немає. Тим часом вовна тонкорунних асканійських мериносів, яких, переконані каланчацькі вівчарі, не знайдеш у Європі, «не на шинелі годиться», а на ніжні, вишукані жіночі блузки, здатні задовольнити смаки найвибагливіших модниць Парижа! І потрібно для того зовсім небагато: увага уряду до перспективної для України галузі — вівчарства.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон — Каланчак — Червоний Чабан.

Фото Галини ЄРМИШКО.

Норовистий Васьковський

ФЕРМЕРСТВО

*Ще з тих пір, коли працював агрономом у колгоспі, Анатолій Васьковський **(на знімку)** не завжди ладив з керівництвом. Не погоджувався з непродуманими, на його думку, наказами, що сіяти, коли і скільки. Звільнили з роботи, бо не корився, не просив залишити. Влаштувався на насосну станцію. А коли почався фермерський рух, вирішив спробувати й свої сили. Сьогодні Анатолій Фабіянович з усмішкою згадує, як йому, агроному з досвідом роботи, не давали землю під фермерське господарство. Всім виділили, навіть тим, хто був далекий від селянської справи, а йому — ні, бо керівники колгоспів і радгоспів намагалися довести, що фермерство не для нас. Вони знали, що такі, як Васьковський, здатні і тут добре працювати.*

Тоді фермерам давали до 50 гектарів. Васьковському відмовили, а у самого ж не було паю землі, де колись працював. Знову довелося показати характер. Тільки після того, як сказав, що поїде до Києва зі скаргою, йому дали 10 гектарів. По 12 гектарів отримали племінник Микола Приходько і свояк Володимир Мельничук. Та ще пустир віддали, на якому ніхто ніколи нічого не сіяв. Так і вийшло по 28 гектарів на кожного. З цього і почали.

Анатолій Фабіянович утримував пасіку з 60 сімей. Вона й допомогла йому укласти угоду із Запорізькою кондитерською фабрикою на постачання меду в обмін на трактор. Потім узяв у кредит перший комбайн.

— Нині в мене 3600 гектарів, — розповідає Анатолій Фабіянович. — Є вся необхідна техніка. Жнива вже завершили, віддаю людям зерно по 500 кг на один гектар паю. У кожного з 330 пайовиків по 7—7,5 гектара. Грошима ніхто не бере. Всім вигідно мати зерно, бо утримують курей, гусей, свиней, корів, від чого мають непоганий прибуток. У моєму фермерському господарстві працюють 63 особи. Зараз із ними розраховуюся за жнива. По 5—7 тисяч гривень люди заробили.

Господарство Анатолія Васьковського спеціалізується на вирощуванні зернових. Цього року тут зібрали 1,5 тисячі тонн пшениці, 1,7 тисячі тонн ячменю, мають непоганий урожай проса, соняшнику.

Після збанкрутування і розпаду колгоспу «Лучистий» Васьковський викупив у нього механізований тік за 450 тисяч гривень, відремонтував обладнання. У селі Менчикури є ще ангар на 600 тонн. Тож урожай є де зберігати. У колишньому колгоспі імені Шевченка, який теж збанкрутував, він придбав млин.

— Цього року вся пшениця 3-го класу, — каже Анатолій Фабіянович. — Уже телефонують представники багатьох заготівельних фірм і просять продати зерно, але тільки фуражне по 250—300 гривень за тонну. А в мене ж пшениця високої якості. У мене є, де зберігати врожай, тому не поспішаю продавати. До речі, я не розумію нашу державу. Обіцяли закуповувати зерно по 800 — 850 гривень, а досі не налагодили його приймання. У Запорізькій області лише два елеватори для цього виділено — Молочанський і в Хортицькому районі Запоріжжя. Возити далеко. Та ще й дурити намагаються: то ваги не вивірені, то пшениця 4-го класу. Ось я приїхав до райцентру, у Веселе, записався, що продам державі 700 тонн. До сих пір ні слуху ні духу. Потихеньку почав продавати елеватору по 600 гривень, бо бачу, що обіцяних 800 гривень не дочекатися.

А ще Анатолій Васьковський намагається виконати прохання голови Менчикурівської сільської ради Ігоря Дзенівського. Рік тому він узяв в обслуговування одну свердловину, налагодив водогін, і тепер на кількох вулицях люди отримують воду безперебійно.

Із водогону тихенько брали воду люди і з інших вулиць, нічого не сплачуючи за неї. Почали зростати витрати. Тоді він попросив віддати йому весь водогін, щоб водою безперебійно могли користуватися всі жителі села. Місцеві комунальники не відмовили, але запропонували забрати водогін з боргами. А це майже 30 тисяч гривень, які житлово-комунальне господарство винне за спожиту електроенергію, а також борг у заробітній платі. Анатолій Васьковський заперечує:

— Я розумію, у комунгоспі не хочуть втрачати водопостачання, але не здатні його утримувати так, щоб обходитися без боргів. До речі, у них четверо чоловік обслуговують водогін, в мене — один.

Пенсіонерка Варвара Помазан задоволена: вода є цілодобово.

Ще одна деталь: дружина Васьковського Наталія Павлівна веде окреме фермерське господарство. Чому так?

— Я ж не вічний, — посміхається Анатолій Фабіянович. — Коли пішов з колгоспу, переніс операцію на серці. Мені дуже важко було створювати це господарство. І не хотілося, щоб після мене, не доведи, Боже, все пішло прахом. Тому і змусив дружину опановувати досвід самостійного господарювання. Вона гарно зі всім справляється.

Олександр ВОРОТІЛОВ.

Запорізька область.

«Мені б аби кровні повернули...»

СОЦІАЛЬНИЙ ЗРІЗ

Невисока худенька постать, натруджені руки, біла хустина на голові — це Ганна Макарівна Кулик, колишній колгоспний агроном села Худоліївка. Щоб проілюструвати своє життя «документально», вона дістала старі пожовклі газети, посвідчення, фотографії.

Трудилися у спеку, сльоту і холод

— Народилася я 1925 року, — зажурено почала оповідь посивіла жінка. — Восьмирічною дівчинкою пережила страшний тридцять третій. Наша сім'я була невелика — батько, мати і я з братом. Потерпаючи від голоду, ми все-таки вижили... Та горе наздогнало нас у війну. Ненавчених, необмундированих, забрали сорок четвертого року на фронт батька і брата Михайла. За тридцять кілометрів від Худоліївки склали вони свої бідні голови.

... У 1946-му я закінчила сільськогосподарський технікум і почала агрономувати, — Ганна Макарівна перевела подих і розгорнула зшиток районних газет. — Про наш колгосп і про мене, молодого спеціаліста, багато писали. Працювалося дуже важко: у спеку, сльоту, заморозки агроном мусив бути в полі. Тепер і сама дивуюся — як витримувала щодня пішки обходити поля, давати лад польовій і городній бригадам, на току. Та ще вручну, бувало, розвантажувати причепи із зерном чи машини з отрутохімікатами... — старенька на хвилю зупинилась і, ніби вдивляючись у тумани минулого, продовжила:

— У шістдесятих роках доручили мені вирощування гібридного насіння кукурудзи. Днювали і ночували ми біля тих «золотих» ділянок. Навчилися обходитися з «королевою полів». Колгоспна каса аж тріщала від зароблених за качанисту грошей. Мені присвоїли звання «Знатний кукурудзівник України». Побувала я у Москві на сільськогосподарській виставці, зустрічалася з Микитою Хрущовим. І ще з більшим завзяттям працювала на кукурудзяних гонах.

Чекала на старість, але не на таку

— У степу, у праці минуло сорок років. Долі своєї я не знайшла, адже більшість чоловіків мого покоління полягли на полях Європи,— зітхає Ганна Макарівна. — Разом із матір'ю стягнулися ми на нову хату. У п'ятдесятих і шістдесятих, якщо знаєте, грошей у колгоспі не платили. А коли почали замість трудоднів видавати зарплату, вона була низька. Та все-таки зі 100—120 карбованців я клала щомісяця по кілька десяток на «книжку». «В мене немає дітей, — міркувала собі, — то треба самій подбати про свою старість, щоб нікому не заглядати в руки...»

У 1986 році Ганна Макарівна вийшла на заслужений відпочинок. Спочатку тримала сяке-таке господарство, але, як виповнилося сімдесят, відчула: немає вже сил поратися. Поховала матір і залишилася сама у хаті. У дворі — десяток курей та коза. Якби не ця «продовольча» підмога, хто зна, як зводила б кінці з кінцями. Адже після тяжкої хвороби і операції витратила всі заощадження з пенсії, які тримала на «чорний день». Як на біду, згодом причепилася ще й глаукома і на одне око жінка майже осліпла. Робити операцію не було за що. Тепер недуга взялася за друге око. Та хіба можна вирушати до лікарні із сотнею гривень у кишені? Пенсії у 180 гривень ледве вистачає на недешеві медикаменти, які рятують від болю в очах, на шматок хліба, крупу, цукор, олію. А ще треба платити за ремонт хати, паркану чи сарайчика. Бо тепер не те, що раніше, за добре слово і обід ніхто не прийде на допомогу.

Щоб не замерзнути взимку в хаті

— Як тепер, Ганно Макарівно, живеться — після серпневого підвищення пенсії? — питаю свою співрозмовницю.

Старенька махнула рукою, а на малозрячих очах з'явилися сльози.

— Тридцять гривень нічого не змінюють у моєму та моїх односельців, колишніх колгоспників, житті,— відповідає із сумом. — Адже ціни на продукти сьогодні такі, що люди, які мають по 400 гривень зарплати, не докупляться. Я давно забула, які на смак масло, м'ясо. Бо хіба можу собі дозволити віддати за кілограм свинини двадцять чи двадцять п'ять гривень?! Раніше в господарстві можна було виписати якийсь шматок м'яса, а нині — болить душа дивитися на те господарство. Гірко стає, що все поруйновано, розтягнуто. Дивлюсь я на чорні вікна покинутих хат і думаю про те, як би не замерзнути зимою у своїй холодній хаті. Адже дров, які дають безплатно, не вистачить і на осінь. Збираю зараз копійку до копійки, щоб заплатити 80 гривень за доставку тих безплатних «цурок». Треба купити балон газу. Це 70 гривень. Потім завезти дві машини «платних» дров. Це 500 гривень. Ще 100 — за те, щоб порубали. Де взяти кошти на придбання ліків — сушу голову. Якби повернули мої кревні п'ять тисяч карбованців, котрі лежать на «книжці», то могла б і не економити на харчах і операцію на оці зробити...

— Але не подумайте, що я живу в селі найгірше,—сказала на прощання. — Є люди, котрі з 30-гривневим додатком одержали в серпні трохи більш як сотню пенсії. Для прикладу, інвалід першої групи 80-літня Онисія Іванівна Гончаренко, яка теж має 40 років колгоспного стажу. Такі односельці мені кажуть: «Вам, Макарівно, добре. Ви сама, і живете краще за нас...»

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

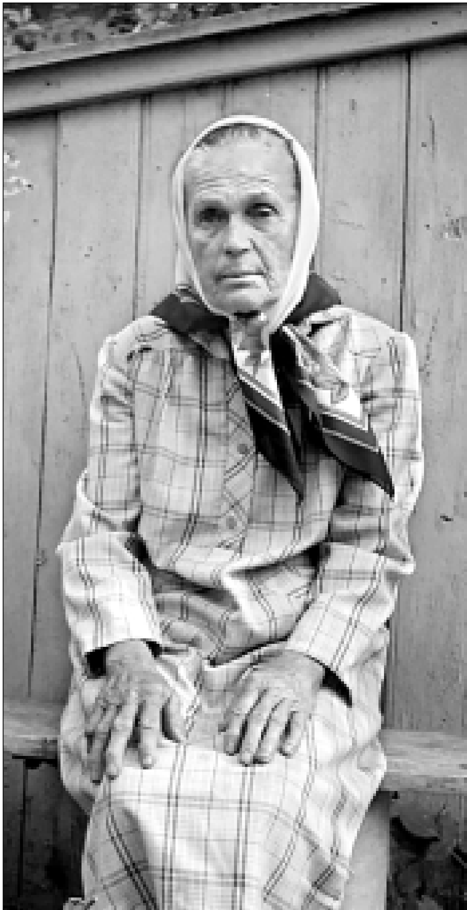

Фото автора.

На знімку: колишній знатний агроном Ганна Макарівна Кулик.

У селі він важливіший за міністра...

АКТУАЛЬНО

Депутат Житомирської обласної ради Валентин Вітренко з тривогою говорив на сесії:

— Молодь ходить, як писала колись губернська газета «Волынь», «в состоянии постоянного подпития», хуліганить. У Броницькій Гуті був склозавод, тепер його нема. Людям працювати ніде, займаються «самовиживанням», причому кожен по-своєму. Поїхали, вкрали дровенят, розпиляли, продали. А гроші пропили в «генделику», який відкрили там, де була колись прохідна склозаводу.

Броницька Гута, між іншим, вважалася раніше селищем. Як після «реформ» зник склозавод, люди випросили повернути статус села.

А який статус випрошувати тим населеним пунктам, де тваринницькі ферми позникали? На жаль, в області не бракує господарств, які або самі розпалися, або були ліквідовані за рішенням господарського суду. Роботи поменшало і в тих селах, де скоротилося поголів'я худоби, багато незасіяних площ. Це не тільки економіка. Бо якщо занепадає сільгосппідприємство, більшає роботи у правоохоронців.

Робота в колективі, якщо вона вчасно оплачується, дисциплінує людину.

А якщо ні, то вся надія на дільничного. Він у селі важливіший за міністра, бо той далеко. Але чи багато в області таких дільничних, які схожі на відомого кіногероя Аніскіна? Той давно жив у селі, добре знав людей. У сучасних дільничних стаж роботи на цій посаді зазвичай невеликий. Переважна більшість із них навіть живе за межами дільниці, та ще й добиратися треба «попутками» — транспорту нема. Є плинність кадрів. Під час однієї з прес-конференцій в УМВС йшлося про хибну практику: не справляється працівник райвідділу зі своїми обов'язками — в дільничні його... Хоча відомо, що робота дільничного не менш відповідальна.

... Сім'я Плисів відсвяткувала новосілля. Віктор Петрович, Тетяна Григорівна і їхній чотирирічний Сергійко перебралися з батьківської хати, де мешкало ще дві родини, до гарного будинку в центрі Нового Любара. Тут, окрім житлового приміщення, обладнано й кімнату для прийому громадян. Адже В. Плис — дільничний інспектор міліції, під його опікою три села, п'ять тисяч жителів.

Під будинок для дільничного керівники СТОВ «Юрівське» виділили колишню колгоспну контору. Співробітники райвідділу УМВС толокою опоряджували його. Разом і вмебльовували кімнату для прийому громадян. Ще один будинок дільничного незабаром відкриють у Провалівці.

— Якби мали змогу, то в кожному селі організували б такі пункти задля захисту правопорядку, — кажуть у Любарському райвідділі УМВС.

У Никонівці Бердичівського району пристосували для будинку дільничного приміщення колишньої початкової школи. Ремонт робили гуртом: долучилися керівники господарств із восьми населених пунктів, що входять до дільниці, і спонсори, які надали матеріали, а люди працювали безкоштовно. Значну роботу взяли на себе сільські активісти, члени громадського формування на чолі з Ольгою Білоус.

— Це добре, що наш дільничний Володимир Клюско житиме тут і матиме свій робочий кабінет, де прийматиме відвідувачів, — зауважує Ольга Михайлівна. — Наше село віддалене, потрібен обов'язково правоохоронний нагляд — і за молоддю на дискотеці в клубі, і на живновому полі...

Така службово-домашня оселя правоохоронця найближчим часом відкриється й у Реї цього ж району.

А новосілля в подібному будинку вже відбулося в Кирданах Овруцького району. Тут господарює молодий дільничний Олександр Медведський. Хоч у нього диплом агроакадемії, проте вибрав нелегку роботу правоохоронця. Тепер під його опікою вісім сіл.

— А загалом в області вже 12 спеціальних будинків для дільничних, незабаром їх буде 24, — повідомили в обласному УМВС України.

Отож будемо сподіватися, що черга дійде і до найпроблемніших сіл.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Фото ЦГЗ УМВС України в Житомирській області.

«Як живеться-працюється на новому місці?» — розпитують сім'ю дільничного

ДОСВІД

З людьми і для людей

Про агрофірму «Маяк», що в Котелевському районі на Полтавщині, добра слава лине далеко за межі нашої області.

На об'єднаних «Маяком» землях чотирьох колишніх господарств, де справи йшли, як кажуть, гірше нікуди, сьогодні досягають високих результатів.

Не пасуть задніх і в тваринницькій галузі. Щодня у «Маяку» виробляють 18 000 кілограмів молока, середній надій від корови за добу становить 18 кілограмів.

Дбають в агрофірмі і про соціальну сферу. Тут діють два прекрасні дитячі садки. На базі одного з них — інтернатна група для дітей шкільного віку з малозабезпечених і багатодітних сімей.

Чимало добрих справ на рахунку «Маяка». Перелік їх можна продовжувати.

Та головне — тут упевнено рухаються вперед. І завдячують цьому насамперед Тетяні Михайлівні Корост, яка ось уже 17 років керує господарством. Про неї кажуть, що вона живе з людьми і для людей. І тут немає перебільшення, бо інакше себе не уявляє. Тетяна Михайлівна вміє цінувати нелегку хліборобську працю. Саме в руки переможців цьогорічних жнив — комбайнера Миколи Сідька та його помічника Володимира Гришка — передала Тетяна Михайлівна запашний коровай нового врожаю (**на знімку**). Як символ добра і хліборобського достатку.

Цю хвилюючу мить і зафіксував **фотокореспондент Валерій Черкас.**

Валентина МАТЮШЕНКО.

Полтавська область.

НІМЕЦЬКИЙ ФОНД РОЗПОДІЛИВ 300 МЛН. ЄВРО ВІДСОТКІВ, що набігли на гроші остарбайтерів. Чи вчинить так само український?

Закінчилася суперечка щодо використання відсотків, котрі набігли на призначені для колишніх примусових робітників гроші, що зберігалися в німецьких банках.

Німецький фонд відшкодувань для колишніх примусових робітників з капіталом 10 млрд. марок (5,2 млрд. євро) було створено чотири роки тому. Їх виділили порівну держава та підприємства, що використовували рабську працю під час другої світової війни. Оскільки гроші одержувачам виплачували в два етапи, то в німецьких банках, де вони зберігалися, на них набігли відсотки — 300 млн. євро.

Як повідомляється у звіті директорату фонду «Пам'ять, відповідальність і майбутнє», їх розподілено між трьома організаціями. 144 млн. євро переказано Конференції з майнових претензій євреїв до Німеччини, 126 млн. одержить Міжнародна організація з міграції та 14 млн. — російський національний фонд з відшкодувань, у якого забракло коштів на компенсації першого етапу. Як відзначалося на засіданні директорату щодо розподілу відсотків, чотири інші партнерські організації не мають проблем з виплатами.

Крім того, німецький фонд спрямовує 2,1 млн. євро на реалізацію проектів Фонду майбутнього. Зокрема, на пропагандистську та ознайомлювальну роботу. Більш як половину цих коштів буде використано для документування розповідей колишніх примусових робітників, котрі мешкають у 12 країнах Європи. Решту — для створення документального фільму та для поїздки колишніх примусових робітників до Німеччини на святкування 60-річчя закінчення другої світової війни.

Проте далеко не всі одержувачі дочекаються цих гірких грошей. За статистикою німецького фонду «Пам'ять, відповідальність і майбутнє», їхня кількість зменшилася на 15%. Оскільки колишніх остарбайтерів виявилося насправді більше, ніж було в первісних списках, то суму компенсацій для кількох категорій одержувачів було зменшено. Тепер німецький фонд рекомендує своїм партнерам — національним фондам переглянути суми відшкодувань, що їх мають одержати спадкоємці, а також деякі інші категорії жертв. Тільки так можливо виплатити повну компенсацію — 7 тисяч 600 євро бодай тим, хто найбільше постраждав від нацистів: в'язням концтаборів, гетто, особам, над якими здійснювалися медичні досліди, та тим, хто до них прирівнюється. Щоправда, німецький фонд додає до суми виплат ще 11,3 млн. євро з власних резервів, а також 5, 1 млн. євро, що їх виділила Євангельська церква, котра теж використовувала під час війни підневільну працю. Але рішення про ці заходи мають ухвалити національні фонди.

Тим часом у керівництві німецького фонду сталися кадрові зміни. Колишнього голову директорату Міхаеля Янсена призначено керівником адміністрації президента ФРН. На його місце обрано 73-річного Ганса Отто Бройтігама — колишнього дипломата та міністра юстиції землі Бранденбург.

Довга історія з виплатами наближається до завершення, німецький фонд відзвітував про розподіл відсотків на ті гроші колишніх примусових робітників, котрі зберігалися у банках федеративної республіки, крапки над «і» майже розставлені. Майже, тому що 400 мільйонів марок першої гуманітарної допомоги, переказаної в Україну урядом екс-канцлера Гельмута Коля, теж упродовж кількох років зберігалися у шести українських банках. А хтось уже звітував про те, як, хто і коли використав відсотки, що на них набігли?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

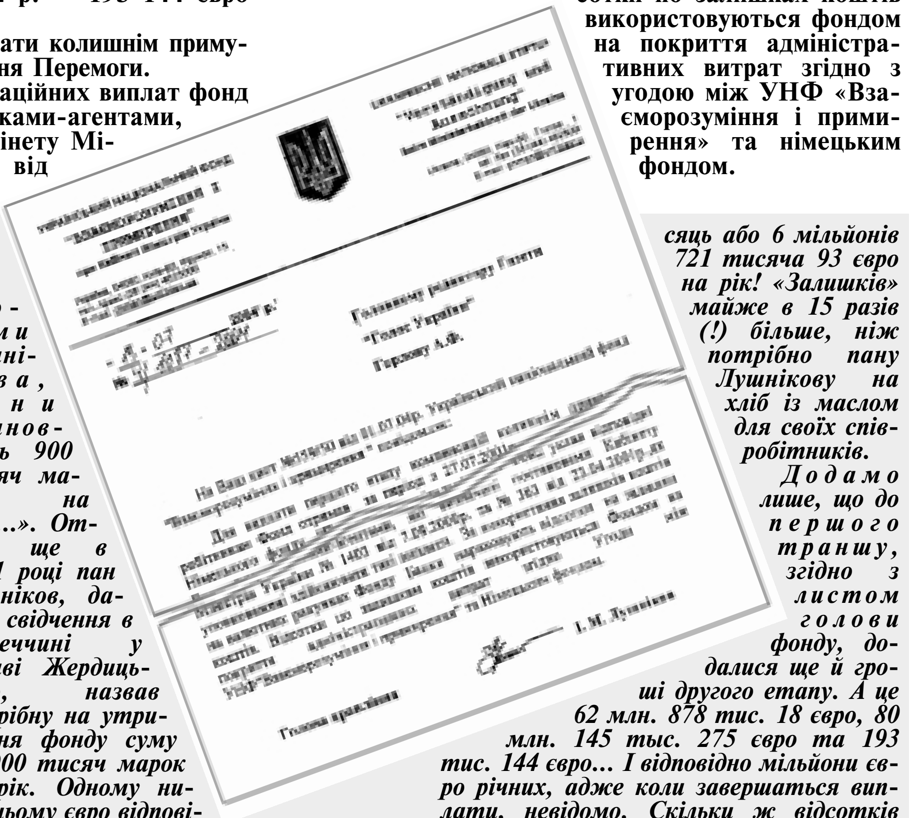
Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

На ваш лист № 559/50 від 01.07.04 р. Український національний фонд «Взаєморозуміння і примирення» повідомляє:

Для виплати першого етапу компенсацій колишнім примусовим робітникам фонд отримав за період з 27.07.2001 р. по 23.12.2003 р. від німецького фонду «Пам'ять, відповідальність і майбутнє» 537 687 467,21 євро. Офіційно розгляд документів по першому етапу виплат закінчився 17.11.2003 р., але виплата компенсацій по ньому жертвам та їхнім спадкоємцям ще триває. Для виплати другого етапу компенсацій фонд уже отримав грошові кошти 05.05.2004 р. у сумі 62 878 018 євро на 50 тис. осіб, 24.06.04 р. — 80 145 275 євро на 103 тис. осіб, 05.07.04 р. — 193 144 євро на 264 особи.

Фонд планує завершити виплати колишнім примусовим робітникам до 60-річчя Дня Перемоги.

Для обслуговування компенсаційних виплат фонд уклав відповідні договори з банками-агентами, що визначені постановами Кабінету Міністрів України №1403 від 07.09.2000 р. та №363 від 23.04.2001 р. як уповноважені здійснювати такі виплати. За використання залишків коштів на валютних рахунках фонду банки нараховують відсотки на залишки коштів. Відсотки по залишках коштів використовуються фондом на покриття адміністративних витрат згідно з угодою між УНФ «Взаєморозуміння і примирення» та німецьким фондом.

Головному редактору Газети
«Голос України»
Горлову А.Ф.
І.М. Лушніков
Голова правління

ВІД РЕДАКЦІЇ

Отже, в офіційному листі голова правління Українського національного фонду «Взаєморозуміння і примирення» Ігор Лушніков у відповідь на наші запитання про отримані суми, їх виплати та відсотки, які набігли на ці суми, фактично підтверджує, що такі є. Він називає їх залишками коштів, що суті не змінює. Залишки — так залишки.

Ми вирішили грубо у стовпчик підрахувати, що ж залишається «на покриття адміністративних витрат згідно з угодою між УНФ «Взаєморозуміння і примирення» та німецьким фондом». На сайті Нацбанку України зазначена облікова ставка НБУ. Вона становить 7,5 відсотка. А на подібний так званий вклад до запитання навіть у комерційних банках набігає не більш як 5 відсотків річних на гривневі внески, а на валютні — і того менше. Наприклад, у банку «Аваль» це 2 відсотки, в Укрсоцбанку вкладів до запитання немає, однак на валюту без права поповнення — 9 відсотків річних, а з правом — 8 відсотків. Використовуючи ті цифри, що навів у своєму листі Ігор Миколайович, ми прикинули, яка сума могла набігти за збереження цих грошей у банку протягом всього-на-всього одного місяця.

Отже, візьмемо в середньому, нехай п'ять відсотків за рік від першої суми становлять 26 мільйонів 884 тисячі 373 євро з копійками. За місяць — 2 мільйони 240 тисяч 364 євро. Припускаємо, що цілком така сума протягом навіть одного місяця на рахунку не лежала, адже гроші надходили поступово з липня 2001 року по грудень 2003 року і також поступово виплачувалися. Тим часом виплати колишнім остарбайтерам і їхнім спадкоємцям досі не завершено. Тобто ці гроші з певним убуванням залишалися і залишаються на рахунках. Тому ми цілком можемо припустити, що протягом місяця набігала третина чи навіть чверть цієї суми. Чи не так? І навіть цей залишок вражає. Це майже 560 тисяч 96 євро на місяць! Безперечно, на таку суму можна гідно покривати адміністративні витрати. А до речі, які ж вони?

Для того, щоб відповісти на це запитання, ми звернулися до... «Голосу України» (№ 211 від 13 листопада 2001 року). Цитуємо уривок з газетної статті, яку, зауважте, ніхто досі не заперечував: «Такі ось були наміри: покласти гроші в банк, одержати відсотки, щоб оплачувати працю співробітників фонду і його утримання в Києві та філій в областях. Витрати насправді чималі (за словами Лушнікова, вони становлять 900 тисяч марок на рік)...». Отже, ще в 2001 році пан Лушніков, даючи свідчення в Німеччині у справі Жердицького, назвав потрібну на утримання фонду суму — 900 тисяч марок на рік. Одному нинішньому євро відповідають дві тодішні марки. Тож для повного щастя фонду потрібно 450 тисяч євро на рік. А тепер відчуйте різницю між сумою на покриття витрат у 450 тисяч євро на рік і сумою «залишків» у 560 тисяч євро на місяць або 6 мільйонів 721 тисяча 93 євро на рік! «Залишків» майже в 15 разів (!) більше, ніж потрібно пану Лушнікову на хліб із маслом для своїх співробітників.

Додамо лише, що до першого траншу, згідно з листом голови фонду, додалися ще й гроші другого етапу. А це 62 млн. 878 тис. 18 євро, 80 млн. 145 тыс. 275 євро та 193 тис. 144 євро... І відповідно мільйони євро річних, адже коли завершаться виплати, невідомо. Скільки ж відсотків насправді набігло на гроші остарбайтеров і куди вони поділися, мають рахувати не журналісти. А компетентні органи. Ми лише дозволили собі пофантазувати на тему: «Где деньги, Зин?». Пардон, Ігоре Миколайовичу?

Міністерство фінансів, СБУ та Нацбанк повідомили...

Міністерство фінансів України розглянуло листа головного редактора газети «Голос України» А. Ф. Горлова стосовно використання відсотків, нарахованих на суми компенсаційних виплат, що розміщені в банках України і призначені для виплат жертвам нацизму (в'язням концтаборів, остарбайтерам тощо), і в межах компетенції **повідомляє**:

Кошти, які нараховуються і сплачуються жертвам нацизму (в'язням концтаборів, остарбайтерам тощо), є коштами німецького фонду «Пам'ять, відповідальність і майбутнє» і не входять до складу Державного бюджету України.

Український національний фонд «Взаєморозуміння і примирення», створений при Кабінеті Міністрів України, є представником німецького фонду в Україні для здійснення компенсаційних виплат громадянам — жертвам нацизму. Контроль за використанням коштів німецького фонду «Пам'ять, відповідальність і майбутнє» здійснюється тільки зазначеним фондом.

У зв'язку з цим згідно з інформацією, що міститься в отриманому «ГУ» листі за підписом заступника міністра фінансів України О. С. Яременка, за наданням відомостей про використання зазначених коштів слід звертатися до Українського національного фонду «Взаєморозуміння і примирення».

Редакція також отримала офіційні листи-відповіді від СБУ та Національного банку. У першому йдеться, що контроль за фондом здійснюють Кабінет Міністрів та адміністрація Президента України, а також, що Служба безпеки немає відомостей про порушення чинного законодавства з боку фонду «Взаєморозуміння і примирення». У другому листі Нацбанк, посилаючись на статтю Закону України «Про банки та банківську діяльність», заявляє про банківську таємницю, розкриття якої можливе лише за згодою власника рахунку — Українського національного фонду «Взаєморозуміння і примирення».

Робота — це добре, а коли ще й постійна зарплата — схоже на те, як у людей

У Києві завершився заключний етап всеукраїнського конкурсу «Кращий роботодавець року»

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Щороку в цьому конкурсі беруть участь кілька тисяч підприємств різної форми власності, а також ті, що мають іноземні інвестиції, зі складом працюючих від 20 працівників до 5 тисяч і більше. У минулорічному, наприклад, змагалося понад 5 тисяч підприємств і організацій, а в нинішньому — на 2 тисячі більше.

Вшанування переможців IV Всеукраїнського конкурсу «Кращий роботодавець 2003 року», яке відбулося у столичному палаці «Україна», стало своєрідним святом, де вдало поєдналося корисне з приємним.

Першими було відзначено відомі не тільки в нашій країні підприємства-велетні, де трудяться понад 5 тисяч осіб, — АТ «Норд» (Донецьк), Харківське державне авіаційне виробниче підприємство та ЗАТ «Запорізький автомобілебудівний завод». А честі такої харків'яни, приміром, удостоєні за те, що інтенсивно розвиваються й експортують свою продукцію до 29 країн, а запоріжці, сягнувши 120-тисячного виробництва автомобілів на рік, опанували ще й випуск нових моделей — ВАЗ та «Опель».

Найдостойніших вітали у багатьох номінаціях конкурсу. Географія і спеціалізація переможців також розмаїті: чернівецькі швейники ВАТ «Трембіта», ЗАТ «Львівський автомобільний завод», ВАТ «Одесакабель», ВАТ «Радсад» (Миколаївська область), ЗАТ «Сєвєродонецьке НВО «Імпульс», селянські фермерські господарства з різних регіонів країни. Показово і те, що на багатьох підприємствах-переможцях торік не тільки створювали нові робочі місця, й підвищували заробітну плату працівникам.

Були тут кращі роботодавці з організації безпечного ведення робіт (підприємство «Кривбасвибухпром», ВАТ «Харцизький трубний завод», ДП «Харківський метрополітен»), ті, що створили найбільше робочих місць для інвалідів (ВАТ «Краматорський завод важкого верстатобудування», швейне підприємство «Силует» (Львів), ВАТ «Сумське машинобудівне НВО імені Фрунзе»). Голова Комітету Верховної Ради у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Петро Цибенко, дякуючи за турботу про найнезахищеніших громадян суспільства, зокрема, зауважив:

— Від того, наскільки успішно створюємо робочі місця для ветеранів та інвалідів, можна судити про цивілізованість нашої держави. Переможці у цій номінації довели, що такі місця для інвалідів можна створювати на будь-якому підприємстві.

А голова Комітету Верховної Ради з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму Катерина Самойлик, вітаючи молодих роботодавців — переможців у цій номінації, наголосила:

— Головне для молодої людини — одержати перше робоче місце, першу заробітну плату, перший запис у трудовій книжці, відчути, що він є членом бодай невеличкого трудового колективу.

Промовців, як і переможців, котрим вручали дипломи, квіти й цінні подарунки, на святі вистачало. Привертали увагу деякі цифри і факти, якими оперували декотрі з промовців. Директор державного центру зайнятості Володимир Галицький, наприклад, сказав, що з допомогою служби зайнятості укомплектовано кадрами майже 550 тисяч підприємств, працевлаштовано майже один мільйон незайнятих та безробітних громадян. Якщо поділити все це на 15 тисяч працівників державної служби зайнятості країни, від імені якої вітав переможців пан Галицький, то ефект їхньої роботи виходить, м'яко кажучи, надто скромний. Загалом кожний з наших благодійників з центру зайнятості, чию діяльність оплачують платники податків, за минулий рік працевлаштував на кожне підприємство по 36 осіб — по одному протягом півтора тижня, а з тих, хто незайнятий чи безробітний, — по 66. Якщо взяти до уваги, що ці цифри, як свідчить практика, — результат копіткої роботи відділів кадрів підприємств і організацій, які добирають працівників переважно самотужки, але зобов'язані інформувати про це служби зайнятості, то кожен з нас може оцінити діяльність цієї служби.

Постає запитання і з приводу того, чому фінал конкурсу пройшов аж у вересні, а не в березні, як, приміром, минулого року, коли статистичні дані про роботу підприємств і організацій є з усіх найважливіших показників. Так і хочеться запитати: чи не до виборчої кампанії все це приурочили?

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.

І потяг у даль... не загуркоче

Цими днями у прокатному цеху № 1 металургійного заводу ім. Петровського налагоджують випуск «оксамитових», себто безшумних рейок, призначених для трамвайних колій. Технологію їх випуску відпрацювали заводські рейкопрокатники-калібрувальники Юрій Малий та Ігор Гаран. Ще торік міська рада Дніпропетровська замовила саме такі рейки, які б «не гуркотіли». Для експериментальної реконструкції тутешніх «найгаласливіших» трамвайних колій на мостах та мостових розв'язках. Петровцям удалося впоратися з цим завданням — тисячу двісті тонн тихеньких трамвайних рейок за дослідно-випробувальною схемою вони вже прокатали. На «петровці» і вирішили, що таку продукцію надалі зможуть забезпечувати всіх, хто побажає.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Коли безпека руху на другому плані

АВТОСЕРВІС

Дорожньо-транспортні пригоди в Україні трапляються кожних 15 хвилин. Не обходиться і без потерпілих. Щогодини в ДТП гинуть дві особи. Аварійність на автотранспорті сьогодні розцінюється як соціальне зло. Таку заяву зробив директор Укравтотрансу Євген Закіров на нараді з перевізниками Херсонської і Миколаївської областей.

Після роздержавлення автомобільного транспорту зруйнувалася система безпеки перевезень; величезна кількість приватних перевізників на цю безпеку мало звертає уваги. За десять років кількість автотранспортних підприємств збільшилася в 70 разів. Але біда в тому, що кількість у якість не перейшла.

Недоліки сервісу на «маршрутках» — невід'ємна складова повсякденного життя миколаївців. Вранці і ввечері у них одне бажання — протиснутися до салону. Обуреним пасажирам водій кидає: не подобається — виходь. З усіх дурних написів у «маршрутках» найпопулярніший: «Краще їхати стоячи, ніж жити на зупинці». Це спрацьовує — давить на психіку пасажира і поповнює особистий бюджет водія і перевізника.

У статистиці порушень водіїв лідирують два: перевезення пасажирів без передрейсового технічного огляду машини і медогляду стану здоров'я водіїв. «У радянські часи, — згадує один із керівників автотранспортного підприємства, — без медтехогляду водія навіть на гарматний постріл не підпускали до машини. Нині необхідні довідки й оцінки штампуються по всьому місту». Це давно налагоджено дрібними перевізниками. А основні маршрути «покривають» саме вони.

З початку року працівники Державтоінспекції перевірили 95 автогосподарств, де оглянули майже вісім тисяч автобусів і мікроавтобусів. У 750 з них виявлено порушення. Нерідко перевозять пасажирів несправним транспортом, переобладнаним без відповідних дозволів, з непрацюючими чи відсутніми запасними й аварійними виходами.

За недотримання Правил дорожнього руху і перевезення людей до адміністративної відповідальності притягнуто 250 посадових осіб і майже дві тисячі водіїв-перевізників. У особливо злісних порушників вилучають номерні знаки, знімають автобуси з маршрутів і, як крайній захід, — позбавляють перевізників ліцензій. Але це рідко трапляється.

Приватники всіляко намагаються уникнути відповідальності, у багатьох із них відсутній дозвіл на перевезення людей. Так, наприклад, під час перевірки трьох мікроавтобусів, що обслуговують приміські маршрути, виявилося, що жоден із автобусів не належить офіційному на цих маршрутах перевізнику. Єдиною з'єднувальною ланкою між власниками цих транспортних засобів і офіційним перевізником була домовленість про транспортне обслуговування за визначену платню.

Подібна ситуація і на міжміських маршрутах. У період літніх відпусток, коли навантаження на транспорт збільшується, багато водіїв хочуть мати додатковий приробіток. Тому найбільше порушень на приморських маршрутах. Відсутні схеми маршруту, таблиці вартості проїзду, квитки видаються невстановленої форми, нерідко транспорт не належить офіційному перевізнику. Багато порушень трапляється через технічні несправності. Під час перевірок з'ясовується, що блокуються аварійні виходи, встановлюються додаткові сидіння, експлуатуються зношені запчастини. А результат відомий — ДТП.

Мало думають про ту саме безпеку і в Миколаївському обласному автоуправлінні. Тут відзначено найнижчу серед усіх областей України кількість постанов на одного контролера. За півроку не надійшло жодної пропозиції щодо анулювання ліцензій перевізників за порушення ліцензійних умов.

Вихід із кризи можна знайти. Міністерство транспорту разом з департаментом Укравтотрансу пропонує ввести нову систему сертифікації послуг. Вона дасть змогу забезпечити умови контролю технічного стану автобусів перед виїздом на лінію і медичний контроль стану здоров'я водіїв із залученням фахівців високої кваліфікації. Ці умови не зможуть виконати дрібні перевізники. Тому пропонується підприємствам, що мають до десяти автобусів, об'єднуватися або співробітничати з великими підприємствами. Вони зможуть одержувати атестацію, а значить, і нести відповідальність за безпеку перевезень.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

ВІСТІ З БУКОВИНИ

Надходження до бюджету на совісті митників та держчиновників

Питання наповнення бюджету було основним на недавній нараді Чернівецької облдержадміністрації. Прес-служба ОДА стверджує, що останнім часом зменшилися митні збори як наслідок непрофесійності та безпринципності митників, котрі посилаються на недосконалість митного законодавства.

Не виявляють принциповості й представницькі органи влади у районах. Як зауважив голова облдержадміністрації Михайло Романів, сільські голови, котрі постійно скаржаться на брак коштів освітянам та медикам, жодним чином не хочуть помічати на своїх територіях незареєстрованих підприємців, підпільні цехи та пилорами, а збори з транспортних засобів та землі провадять абияк. Згідно з рішенням, ухваленим на нараді, буде направлено звернення до Ради національної безпеки і оборони щодо спрощення митних процедур. З фінансово непорядними самоурядовцями попрацюють контролюючі та силові структури.

Розкрадають військове містечко у Сторожинці

Після того, як згідно з міжнародними угодами сторожинецький танковий полк передислокували на відстань у 100 км від кордону, військове містечко, де проживають сім'ї офіцерів та прапорщиків, занепадає. Сторожинецька райдержадміністрація та райрада, котрі нещодавно підняли громаду проти рішення уряду на пропозицію Державного комітету національностей та міграції про створення на базі містечка табору для іноземців, тепер умивають руки. Табір для нелегалів у Сторожинець не пустили, хоча Євросоюз пропонував солідні кошти на розширення інфраструктури містечка та купівлю квартир військовикам. Тепер, коли все залишилося на місцях, місцева влада не знає, як дати раду відвойованій нерухомості, де взяти кошти на придбання житла військовикам, що залишилися у дотаційному Сторожинецькому районі.

Сьогодні територію містечка охороняють наряди з 300-го полку, які дислокуються за 20 км у Чернівцях. Як стверджує сторожинецький міський голова Георгій Мінтенко, охорона — більше декоративна, бо з території вивозять шифер і навіть бетонні плити з доріжок. А оскільки недавно надійшов лист від Західного оперативного командування з пропозицією забрати об'єкт у міську власність, міськрада прагне отримати його не пограбованим до кінця. Щоправда, як чинити з отриманим від військовиків комплексом далі, убога міська влада Сторожинця теж не знає.

Шахрайки «попрацювали» у Мамаївцях

Місцеві правоохоронці через ЗМІ протягом кількох тижнів зверталися до буковинців з проханням попередити своїх дітей, що в області діє група шахрайок, котрі спеціалізуються на гіпнотизуванні дітей, виманюючи в них кошти та цінності. Проте не до всіх, схоже, ця інформація дійшла.

Ось і недавно від шахрайок потерпіли дві мамаївські сім'ї. Невідомі жінки традиційно під приводом зняття порчі увійшли в довіру до двох сільських школярок. Одна з дівчаток винесла шахрайкам з дому 1500 доларів США, 250 євро та 100 гривень, а також прикраси з коштовних металів. Друга школярка віддячила жінкам за зняття порчі з родини не грошима, яких не знайшла, а золотими виробами на чотири тисячі доларів.

Сергій СУЛИМА.

ДІАЛОГ

Чи можу я не зупинятися?

Щоранку на кільцевій дорозі стоять люди у незрозумілому одязі. Вони зупиняють машини для перевірки СО (вміст забруднюючих речовин у відпрацьованих газах автомобіля, що викидаються в атмосферу.— Ред.). Чи маю я право не зупинятися (вони ж не співробітники ДАІ), якщо моя машина вже пройшла обов'язковий щорічний державний техогляд?

Ілля АНТОНОВ.

Київ.

Відповідає начальник відділу управління моніторингу та інформаційного забезпечення Василь ЗАЙЧЕНКО:

— Очевидно, йдеться про правові підстави діяльності громадських формувань. Ці підстави визначаються Конституцією України та законами України «Про об'єднання громадян», «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону» та іншими нормативно-правовими актами.

Після внесення відповідних змін до чинного Кодексу України про адміністративні правопорушення, до компетенції уповноважених посадових осіб органів внутрішніх справ не входить право складання протоколів про адміністративні правопорушення за статтями 80 та 81 цього кодексу (ці статті передбачають відповідальність за використання транспортних засобів з перевищенням нормативів вмісту забруднюючих речовин у відпрацьованих газах транспортних засобів). За вказаними статтями такого права не мають і члени громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону.

Крім того, до повноважень громадських об'єднань у галузі охорони навколишнього природного середовища відповідно до статті 21 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» не входить право здійснення діяльності з вимірювання норм викидів забруднюючих речовин у відпрацьованих газах транспортних засобів. З урахуванням викладеного, ви маєте право не зупинятися на вимогу зазначених працівників громадських формувань.

І ще хочу звернути увагу, що згідно з вищевказаними нормативними посиланнями члени громадського формування повинні виконувати свої обов'язки разом з працівниками органів внутрішніх справ.

Комп'ютер і очі

На роботі увесь час працюю за комп'ютером. Відчуваю велике навантаження на очі. Як захистити зір від шкідливого впливу монітора?

Ніна МАРЧЕНКО.

Полтава.

Відповідає головний лікар Київського центру мікрохірургії ока, головний дитячий офтальмолог Міністерства охорони здоров'я України, доктор медичних наук Сергій РИКОВ:

— Оптометристами Канади вже встановлено таке захворювання, як комп'ютерний синдром очей. Для людини шкідливе не тільки випромінювання, а й надмірна зосереджуваність на моніторі, коли людина забуває кліпати.

Сама рогівка ока — безсудинна. Прозоре скельце харчується сльозою і вологою передньої камери ока. Для того, щоб рогівка нормально живилася, її необхідно зволожувати сльозою — кліпати 20—22 рази за хвилину.

Працюючи за комп'ютером, людина зосереджується і кліпає 12—14 разів за хвилину, це вдвічі менше норми. Рогівка ока пересихає. З'являються такі неприємні симптоми, як відчуття стороннього тіла, сухість, різь, втомлюваність, почервоніння.

Щоб захистити зір, розроблено спеціальні комп'ютерні програми: в одному з кутків монітору розміщують око, яке кліпає. Людина зосереджено працює, але кліпає разом із встановленим оком.

Окрім таких програм, існує багато крапель, які називають штучною сльозою. В їх основу входить метилцелюлоза. Вона є зволожуючим протектором. Якщо людина не може контролювати своє кліпання, тоді бажано зволожувати очі краплями.

Щоб зняти втому й розслабити м'язи очей, слід час від часу переводити погляд з екрана комп'ютера на дальню точку. Наприклад: через вікно подивитися на дерево.

Поліпшує роботу акомодаційного м'яза ока й зміна температурного режиму. Увечері на закриті повіки можна на 5—7 хвилин прикладати вологий гарячий рушник. Така процедура зніме втому ваших очей.

Наскільки шкідлива «мобілка»?

Уже кілька років «товаришую» з мобільним телефоном. Чула, що він не зовсім безпечний. Розкажіть, як користуватися цим дивом техніки, щоб не зашкодити здоров'ю?

Валентина БУЧЕНКО.

Ізюм Харківської області.

Відповідає доктор медичних наук, професор Інституту гігієни та медичної екології Академії медичних наук України імені О. Марзеєва Володимир АКІМЕНКО:

— Телефон — джерело випромінювання, яке набагато перевищує ті магнітні поля, до яких звикла людина.

Коли мобільний телефон перебуває у режимі передачі інформації, він працює, як джерело випромінювання електромагнітних хвиль. Один телефон випромінює електромагнітну енергію, а інший — сприймає її вже на підсиленій хвилі, в мегагерцевому діапазоні. Енергія випромінюється біля голови, яка, ніби лінза, фокусує її всередині. Через це у мізках можуть утворитися так звані теплові плями. Теоретично вони не є корисними.

Одні вчені твердять, що телефонне випромінювання негативно впливає на функціональний стан людини і мало того: надмірне користування веде до збільшення ймовірності захворювання на рак мозку. Другі — що це помилка. Остаточної думки поки що немає.

Щоб захистити організм від випромінювання, телефон потрібно тримати якнайдалі від життєво важливих органів. Найуразливішими є кришталики ока та статеві органи чоловіків. Вони не мають розвинутого судинного русла, щоб відводити теплову енергію поглинутого електромагнітного поля.

Промені від мобільних телефонів поширюються прямолінійно. Коли довкола спілкуються кілька осіб, опромінюються й ті, хто перебуває поруч. Живемо у просторі «електромагнітного смогу».

Захищатися від мобільних телефонів потрібно часом та відстанню. Є святе правило: без потреби не розмовляй.

Відсотки не оподатковуються

Щороку отримую невеличку суму — відсотки на банківський вклад. Чи повинен я платити податки за отримані відсотки?

Василь ЧАБАН.

Київ.

Відповідно до Закону України «Про податок з доходів фізичних осіб» від 22.05.2003 року податок з доходу, отриманого платником податку у вигляді відсотків на банківський вклад (депозит), вклад до небанківської установи, та відсоток на депозитний (ощадний) сертифікат з 1 січня 2004 року по 1 січня 2005 року не справляється, тобто ці суми відсотків не підлягають оподаткуванню у зазначений період.

Юлія ХОМЕНКО, юрист.

P. S. З 29 вересня продовжує свою роботу юридична клініка. Якщо ви бажаєте отримати юридичну консультацію, то своє питання можна поставити, завітавши до редакції (вул. Нестерова, 4, к. 113) з понеділка по п'ятницю з 9 до 18 години або написати листа на адресу редакції, обов'язково зробивши на конверті позначку: «Юридична клініка». Фахівці клініки допоможуть вам написати позов, апеляційну скаргу, заяви до органів державної влади, нададуть кваліфіковану юридичну консультацію з цивільного, сімейного, трудового та інших галузей права.

Телефон юридичної клініки: 454-83-40.

Тато в декреті

У жовтні мені народжувати, проте я дуже боюся втратити роботу. Тому хотіла запитати: чи можна відправити у «декрет» чоловіка чи мою маму?

Анна ЧУЙКО.

Донецьк.

Відповідає начальник відділу контролю за додержанням трудового законодавства Міністерства праці та соціальної політики України Ірина ВАСИЛЕНКО:

— Згідно зі статтями 179 та 181 Кодексу законів про працю в Україні та статтями 18 і 20 Закону України «Про відпустки» відпустку для догляду за дитиною (до досягнення нею трирічного віку), окрім жінки, може бути використано (повністю або частинами) також батьком дитини, бабусею, дідусем чи іншими родичами.

Така відпустка зазначеним вище особам надається за їхньою заявою повністю або частково у межах встановленого терміну і оформляється наказом (розпорядженням) власника або уповноваженого ним органу.

Відпустку надають після подання довідки з місця роботи матері дитини про те, що вона вийшла на роботу до закінчення терміну частково оплачуваної відпустки і виплату їй допомоги по догляду за дитиною припинено (із зазначенням дати).

Як зберігати насіння гладіолусів?

Цього літа мою грядку вперше прикрасили гладіолуси. Як зберегти їх насіння, щоб і наступного року мати ці чудові квіти?

Євгенія МОРОЗОВА.

Донецьк.

Відповідає кандидат біологічних наук, квітникар-аматор Владислава ПАТОКА:

— Викопувати бульбоцибулини гладіолусів потрібно в першій та другій декаді вересня, бажано сухої сонячної погоди. У викопаних рослин не відламують, а викручують стебла. Потім обережно відокремлюють старі бульбоцибулини від молодих, уражені хворобами викидають.

Перед тривалим зберіганням з профілактичною метою бульбоцибулини протруюють. Використовують такі препарати, як моспілан, конфідор, хлорокис міді, арцерид, фундазол та інші. Розчини готують згідно з інструкціями.

Особисто я відмовилася від отрутохімікатів. Замість них використовую настій з трав. Його дія перевірена на моїй великій колекції гладіолусів. Для приготування потрібно: суцвіття і стебла полину звичайного, деревію і чорнобривців у співвідношенні 3:1:1. Можна додати ще й лушпиння цибулі. Все це щільно скласти в посудину й залити окропом. Настоювати добу. Бульбоцибулини обробляти в приготовленому розчині 8—10 годин.

За бажання можна використати й інший розчин: 100 грамів подрібненого часнику заливають трьома літрами окропу. Настоюють кілька годин. Бульбоцибулини обробляють у ньому 2—3 години.

Наступний етап — просушування. Спочатку мішечки з розкладеними по сортах гладіолусами розвішують на повітрі. Далі їх тиждень підсушують за температури 25—30 градусів, а досушують вже за кімнатної температури близько місяця.

Зберігають садівний матеріал гладіолусів за температури 4—9 градусів у підвалі чи в холодильнику.

Запитання щодо агротехніки культури гладіолусів надсилайте на електронну адресу: E-mail: dubovenko@igph.kiev.ua. Обов'язково отримаєте відповіді.

В атмосфері приязні і доброзичливості

(Початок на 1-й стор.).

Він переміг на дистанції 400 метрів плавання вільним стилем. Приємно, що наші атлети одразу почали з яскравих виступів, здобувши на старті цілу пригоршню нагород. У перший змагальний день відзначилися фехтувальник Андрій Комар і дзюдоїст Ігор Засядкович (до 60 кг), які зробили бронзовий заспів. А в неділю нагород побільшало. Срібну відзнаку виборов Дмитро Крижанівський (100 м вільний стиль). «Бронза» на такій само дистанції — в Олени Акопян. Третій результат на 400-метрівці вільним стилем показала Юлія Волкова.

І порадували футболісти (ДЦП). Вони в першому матчі групового турніру перемогли збірну Ірландії — 6:0.

Урочисте відкриття XII Параолімпійських ігор спостерігали 72 тисячі глядачів на Олімпійському стадіоні в Афінах. Центральним елементом видовища стало 26-метрове дерево, що символізувало життя.

Президент Греції Костіс Стефанопулос оголосив Ігри відкритими. А потім до учасників, глядачів і мільйонів телевболівальників звернувся президент Міжнародного параолімпійського комітету (МПК) Філ Крейвен.

— Більш як дві тисячі років тому грецький філософ Демокріт сказав: «Перемогти себе — то головна і найкраща з усіх перемог». Це стосується геть усіх атлетів, але особливо параолімпійців, — сказав пан Крейвен.

Відрадно, що Параолімпійські ігри відбуваються поки що в чесній і «чистій» спортивній боротьбі, без допінгових скандалів. Як повідомила директор з роботи з пресою МПК Маріам Вілкенс, з уже взятих у спортсменів 120 проб на допінг жодна не виявилася позитивною.

Виступи спортсменів викликають чималий інтерес у грецької публіки, яка приймає Ігри близько до серця, гаряче підтримує параолімпійців з трибун спортивних арен. Виконавчий директор Оргкомітету «Афіни-2004» Мартон Сімичек стверджує, що квитки на змагання розкуповуються активно. І є реальні шанси досягти бюджетної мети і отримати прибуток в розмірі 5 502 795 євро.

Віктор СТАНКЕВИЧ.

Вісті з арен

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 7-й тур.

18 вересня. «Арсенал» — «Кривбас». 0:2. 1 200 глядачів. Голи: Кашевський, 63, Нікітенко, 66.

«Металург» Зп — «Шахтар». 1:3. 5 000. Демченко, 27 —Мартузалем, 6, Брандау, 43, 62.

19 вересня. «Чорноморець» — «Таврія». 1:0. 8 000. Косирін, 26 (п).

«Ворскла-Нафтогаз» — «Волинь». 0:2. 8 000. Крунич, 61 (п), Сачко, 81.

«Борисфен» — «Закарпаття». 1:3. 2 500. Литовчак, 87 — Целих, 33, 55, 78. На 88-й хвилині Ковалюк («Борисфен») не реалізував пенальті.

«Оболонь» — «Металіст». 0:0. 3 000.

Турнірне становище на 19 вересня: «Шахтар» — 21 очко, «Динамо», «Металург» Д — по 13, «Волинь» — 12, «Металіст» — 11, «Дніпро» — 10, «Кривбас», «Арсенал» — по 9, «Іллічівець», «Закарпаття» — по 8, «Чорноморець» — 7, «Ворскла-Нафтогаз», «Оболонь» —по 6, «Металург» Зп — 5, «Таврія», «Борисфен» — по 3.

Результати в національних чемпіонатах суперників українських клубів у Лізі чемпіонів та Кубку УЄФА. Іспанія. «Еспаньол» — «Реал» (Мадрид). 1:0. «Атлетик» — «Барселона». 1:1. **Італія.** «Мессіна» — «Рома». 4:3. «Болонья» — «Мілан». 0:2. «Лаціо» — «Реджина». 1:1. **Німеччина.** «Байєр» — «Нюрнберг». 2:2. **Шотландія.** «Хібірніан» — «Селтик». 2:2. **Ізраїль.** «Маккабі» (Тель-Авів) — «Хапоель» (Беер-Шева). 1:1.

Справа потрібна і корисна

Як повідомила прес-служба Федерації футболу України, у Голосіївському районі столиці, на території школи № 72, відкрито черговий майданчик скорочених розмірів зі штучним покриттям для цілорічних занять фізкультурою і спортом.

За традицією, віце-президент ФФУ Анатолій Біденко та голова Федерації футболу міста Києва Микола Гуриненко подарували школярам футбольні м'ячі.

Анатолій Біденко зазначив, що передання цієї споруди школярам проходить у рамках реалізації Всеукраїнської програми «Наше майбутнє», яке розпочалося ще торік. Тоді за ініціативи ФФУ два містечка, придбані у Данії, було встановлено в Києві і Донецьку. Сьогодні ця програма набула державного масштабу. Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України у найближчі два місяці в кожному регіоні країни розпочнуть діяти 10-15 таких мініполів. Микола Гуриненко висловив надію на те, що в майбутньому кожна школа матиме такі майданчики, на яких зростатимуть нові зірки українського футболу.

Днями перші три майданчики з'явилися на Волині. Почнуть функціонувати нові подібні спортивні об'єкти в Дніпропетровській і Хмельницькій областях.

— Уряд, Національний олімпійський комітет спільно з Федерацією футболу України планують протягом серпня-жовтня збудувати в регіонах України 350 спортивних майданчиків і зробити тим самим вагомий внесок у розбудову футбольної і спортивної інфраструктури країни, — сказав віце-прем'єр-міністр України Дмитро Табачник на засіданні оргкомітету з будівництва міні-полів. Дмитро Володимирович зазначив, що цей захід здійснюється у рамках реалізації Комплексної програми розвитку футболу на 2004—2008 роки, і підкреслив його особливу важливість з огляду на перспективи проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року.

Майданчики, на яких можна займатися не лише футболом, а й баскетболом, волейболом, гандболом та іншими ігровими видами спорту, дуже популярні у дітей і мешканців районів взагалі, «працюють» зранку до вечора. Усі поля планують обладнати до 25 жовтня. Роботи зі спорудження та встановлення майданчиків фінансуватиме Федерація футболу України. Оскільки вартість закордонного продукту досить висока, його виробництво було налагоджено в Україні, за кордоном закуповують лише штучне покриття. Перше містечко від вітчизняного виробника було відкрито в столичній школі для дітей-сиріт.

ВІСТІ З ІВАНО-ФРАКІВЩИНИ

Під одним дахом

Сільська рада, телефонна станція, відділення зв'язку, філія Ощадбанку, фельдшерсько-акушерський пункт — усі ці установи переселилися під дах нового двоповерхового адміністративного будинку, що відчинив двері в селі Жураках Богородчанського району. Нарешті відбулося довгоочікуване новосілля. А почали його будувати ще у 1989 році. І досі б, мабуть, не закінчили, якби не енергійність та завзятість сільського голови Марії Бабчук, яка довела цю споруду до завершення, і конкретна підтримка голови Івано-Франківської обласної ради, депутата від Богородчанського району Василя Бруса. Недарма на входинах люди називали Василя Хомича покровителем району і відверто раділи, що мають такого обранця.

Не хочуть чекати милостей

Інваліди хочуть працювати і самі вирішувати свої проблеми, а не чекати подачок від держави. Для цього члени обласної асоціації інвалідів розробили спеціальний проект і запропонували його керівникам обласної влади Прикарпаття. Проект називається «Не словом, а ділом». Він спрямований на залучення інвалідів до самостійного створення умов власної реабілітації та соціальної інтеграції шляхом підприємницької діяльності.

Дарина НАЗАРЧУК.

ФОТОФАКТ

У Львові під гаслами «Книга — втілення майбутнього» і «Люди, читайте!» відбувся XI Форум видавців. Серед 550 учасників — видавництва, книгарні, поліграфічні підприємства і автори з України, Польщі і Росії.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ.).

На знімку: так починається любов до поезії.

ОГОЛОШЕННЯ

Інформація

Про продаж на аукціоні майна Акціонерного комерційного агропромислового Банку «Україна»

Ліквідатор Банку «Україна» оголошує аукціон з продажу наступних транспортних засобів Банку «Україна»:

№ п/п	Найменування, марка, місцезнаходження	Рік випуску	Пробіг, тис. км	Початкова ціна продажу, грн. (без урахування ПДВ)
1	ЛЕК 452-77 (Житомирська обл., Радомишльський р-н, с. Кримок)	1992	198	1 369
2	Вольво 850 (м. Київ, пров. Рильський, 10)	1994	45	17 618
3	Шкода-форман (м. П. Хмельницький, вул. Б. Хмельницького, 2)	1992	324	4 824
4	Фіат Дукато (м. Київ, пров. Рильський, 10)	1995	237	22 565
5	Форд Транзит (м. Київ, пров. Рильський, 10)	1991	135	11 300
6	Рейндж Ровер (м. Київ, пров. Рильський, 10)	1997	86	78 455

Ознайомитись з транспортними засобами можна в робочі дні за вказаними адресами, телефон для довідок (044) 244-15-88.

Умови продажу: проведення розрахунків за придбані транспортні засоби здійснюється протягом одного місяця з дня укладення договору, оформлення права власності на придбані транспортні засоби та зняття їх з обліку у МРЕВ ДАІ здійснюється за рахунок покупця. Питання реєстрації транспортних засобів вирішується покупцем самостійно. Засоби платежу - грошові кошти.

Плата за реєстрацію заяви у розмірі 17 грн. вноситься на рахунок № 26009301260745, завдаток у розмірі 10% від початкової ціни продажу транспортних засобів вноситься на рахунок № 26008302260745 в Подільському відділенні ПІБ м. Києва, МФО 322197, код ЄДРПОУ 22894896, одержувач - філія «Київський аукціонний центр» ДАК «Національна мережа аукціонних центрів».

Заяви на участь в аукціоні приймаються — філією «Київський аукціонний центр» ДАК «НМАЦ» за адресою: 02094, м. Київ, вул. Червоноткацька, 42.

Кінцевий термін прийняття заяв - за три робочі дні до дати проведення аукціону.

Аукціон буде проведено 20 жовтня 2004 року об 11.00 в приміщенні філії «Київський аукціонний центр» ДАК «НМАЦ» за адресою: м. Київ, вул. Червоноткацька, 42.

Служби з організації та проведення аукціону:

Ліквідатор Банку «Україна», м. Київ, пров. Рильський, 10, тел. (044) 244-15-16.

Філія «Київський аукціонний центр» ДАК «НМАЦ» м. Київ, вул. Червоноткацька, 42, тел. (044) 552-31-68.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 01 вересня 2004 р. у справі № 25/150 товариство з обмеженою відповідальністю «Настя» (72313, Запорізька область, м. Мелітополь, пр-т 50-річчя Перемоги, 25, код ЄДРПОУ — 31802285) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено Моісєєва Юрія Володимировича (ліцензія АА №419459 від 18.11.2002 р., 72316, м. Мелітополь, 3-й пров. Малюги, 13, тел.(050) 322 37 88).

Господарським судом АР Крим (95000, АР Крим, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) порушено справу № 2-20/11130-2004 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «Кримтютюн» (Юр. адреса 95001, АР Крим, м. Сімферополь, вул. Елеваторна, 4, поштова адреса 95000, м. Сімферополь, вул. Більшовицька, 24, офіс 45. Рах. 26006301009001 в ФАБ «Південний», МФО 384652, код ЄДРПОУ 31898590).

Розпорядник майна - Драгун Ірина Іванівна (33000, м. Рівне, вул. Соборна, 34, кв. 14, ліцензія АА № 719819 від 12.02.2004 року).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушив справу № 9/167 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Агропромислова компанія «Рось» (Кіровоградська область, Олександрійський район, с. Протопожівка, вул. Леніна, 43), код ЄДРПОУ 31487403.

Розпорядником майна призначено Заболотного Геннадія Вадимовича (адреса: м. Кіровоград, вул. Жадова, 20, корп. 1, кв. 225), ліцензія серії АА № 047950 від 19.10.2001 р.

Постановою Господарського суду Донецької області від 10.06.2004 р. по справі № 15/257 Б Закрите акціонерне товариство «Радонкокс» визнане банкрутом.

Реквізити боржника: 86106, м. Макіївка, вул. Горького, 1. Код ЄДРПОУ 30277165. Рах. № 260010197980 в АБ «УкрБізнесБанк» м. Донецька, МФО 334969.

Відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначений Лубинський Борис Борисович (Ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України № 779149 АА). Тел. (062) 332-43-53.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя. вул. Шаумяна, 4) порушено справу про визнання банкрутом:

№ 25/121 Товариства з обмеженою відповідальністю «Будівництво» (юридична адреса: 72301, Запорізька обл., м. Мелітополь, вул. Червонофлотська, 113в). Код ЄДРПОУ 32035029. Поточний рахунок 2600745130 1 в МВ АБ «Металург».

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Баранова О. М., ліцензія АА № 779148.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Тернистим шляхом до успіху

Із досьє «Голосу України»

Анатолій Григорович Ясько родом з села Фастівців Бахмацького району. Він народився в селянській сім'ї, де опановував науки поважати старших, цінувати працю, дорожити хлібом. Змалку допомагав батькам по господарству, заробляв щоліта під час канікул першу трудову копійчину в колгоспі. Своїм вступом до Київського технологічного інституту харчової промисловості юнак дуже порадував родину: справдилися слова бабусі, яка благала його добре вчитися, щоб потім працювати інженером на кондитерській фабриці та досхочу наїдатися цукерками (в ті повоєнні часи солодощі були такі рідкісні на селі!).

Після закінчення у 1974 році вузу А. Ясько розпочинає трудову діяльність спочатку на Маріупольському пивоварному заводі. Згодом — служба в армії, повернення на рідну Чернігівщину. З 1976 року — інженер, начальник цеху на Чернігівському пивзаводі «Десна». З 1979-го — техкерівник, а з 1983 року — директор Чернігівського заводу з випуску продтоварів. Здобувши своєю непосидючістю та працелюбністю незаперечний авторитет у колег, Анатолій Григорович одним з перших у галузі став ініціатором оренди трудовим колективом свого підприємства. Не зупиняється на досягнутих успіхах. Постійно вивчає передовий досвід, нові технології у галузі. Стажувався з питань сучасного маркетингу в Греції, Данії, Великій Британії.

Завод продтоварів реформовано у ВАТ «Ясен» у 1996 році. Нині ВАТ «Продовольча компанія «Ясен» — це передове, високоефективне, прибуткове підприємство, знане не лише в Україні, а й за її межами. Тут виробляють різноманітні види солодощів, напоїв, печиво, майонез та інші продукти найвищої якості. Тільки за останні роки компанія отримала 20 золотих, срібних, бронзових медалей, Почесних дипломів, беручи участь у національних і престижних міжнародних виставках продукції. За особистий внесок у становлення підприємства, розвиток вітчизняної харчової промисловості Указом Президента України в 1997 році Анатолію Яську присвоєно високе звання заслужений працівник промисловості України. У 1999-му депутат Чернігівської міської ради стає лауреатом Всеукраїнського конкурсу «Ділова людина України», наступного року — кращим роботодавцем Чернігова. В жовтні 2003-го до Дня працівника харчової промисловості Прем'єр-міністр України Віктор Янукович оголосив подяку працівникам ВАТ «Ясен» за високі виробничі показники. Невдовзі їхній керівник отримав орден «За заслуги» III ступеня.

Голова правління ВАТ «Продовольча компанія «Ясен» Анатолій Ясько в саду, який за його ініціативою посаджено на території підприємства.

— Анатолію Григоровичу, 25 років тому ви змінили роботу. Це сьогодні зрозуміло: якби Ясько не переступив поріг заводу з випуску продтоварів, нині, можливо, цього підприємства як такого і не було б у Чернігові... Але чверть століття тому ви, мабуть, і не підозрювали, що вибрали не дуже прямий, але вірний шлях до успіху, визнання?

— Так, ця історична для мене подія сталася вже чверть століття тому. Але тоді це була буденна виробнича необхідність: мене запросили на вакантну посаду техкерівника заводу продтоварів. Адже я мав відповідний фах і певний досвід роботи. А через три роки мене було призначено вже директором підприємства. Звичайно, до визнання і досягнень ведуть лише тернистий шлях і важка праця. А легкі дороги можуть привести до сумнівних, примарних успіхів. Озираюся на пройдений виробничий шлях і сам дивуюся: скільки потрібно було зусиль, часу і нервів, щоб подолати всі об'єктивні, а часто й надумані консервативні перепони з переходом заводу на орендні відносини (1992 р.), а особливо з його акціонуванням у 1996 році. Виручало, що я прихильник новацій, не авантюрних, звичайно, а з фінансово-економічними розрахунками, з урахуванням перспективи. І не вмію зупинятися, не реалізувавши задумане. А як могла по-іншому скластися доля Чернігівського заводу продтоварів, гадаю, не варто вдаватися до припущень. Лише зазначу, що небагато аналогічних нашому і споріднених підприємств у країні змогли успішно пристосуватися до роботи в ринкових умовах.

У зефірному цеху (зліва направо) Антоніна Чех, Юлія Печерна та Світлана Бориско готують продукцію для споживачів.

— Які трудові досягнення «Ясена» вам особливо дорогі?

— Економічна реформа в Україні потребувала перебудови основ виробництва. Докорінно змінилася стратегія господарювання: треба було працювати не на базу, а на ринок. З'ясувалося, що кожен свою продукцію має реалізовувати сам, економічні партнерські зв'язки через розруху в країні втратили, а деякі партнери через розвал Союзу опинилися за кордоном. Стало зрозуміло: без оволодіння керівниками і спеціалістами новими формами і методами роботи, без невідкладної зміни структури підприємства і створення нових підрозділів — маркетингової, рекламної служби, мережі фірмової торгівлі тощо — знайти власну ринкову нішу й відвоювати в конкуренції своїх споживачів просто неможливо. Здатність ВАТ «Ясен» у короткий термін запрацювати на рівних з передовими підприємствами регіону та країни в нових ринкових умовах і було найвагомішим та визначальним успіхом трудового колективу. А всі наступні досягнення — дипломи, призи, різні нагороди — то похідні від нього. Коли доводиться чути, як покупці в магазині чи на базарі просять продавця: «Дайте нашого майонезу, пряників...» — тобто виробництва місцевого ВАТ «Ясен», з'являється почуття гордості за наше рідне підприємство і задоволення від праці.

У цеху безалкогольної продукції контролює роботу обладнання інженер Володимир Гавриленко.

— Хто головний інвестор разючих змін на підприємстві?

— Якщо говорити про інтелектуальні інвестиції, ми, вибираючи нову стратегію діяльності ВАТ «Ясен», чітко взяли курс на залучення молодих спеціалістів і підтримку своїх кадрів. Колись на заводі продтоварів працювало не більш як 120 осіб, а тепер у компанії «Ясен» — 730. Створення нових робочих місць стало можливим завдяки істотному збільшенню обсягів випуску продукції, її асортименту до 120 виробів за забезпечення високої якості. А коли говорити про фінансові вкладення, то, зважаючи на гіркий досвід господарюючих суб'єктів з кредитуванням, ми взяли курс на власні інвестиції. За останні п'ять років ВАТ «Ясен» із власних прибутків на закупівлю новітнього високотехнологічного обладнання спрямовано майже 10 мільйонів гривень. Передбачені відповідні вкладення на модернізацію виробництва і цього року. Має підприємство і необхідну підтримку від Департаменту продовольства Міністерства промислової політики України.

— Вас не хвилює поява в регіоні нових підприємств-конкурентів?

— До створення підприємств, аналогічних компанії «Ясен», ставимося спокійно. По-перше, якщо вони створюються з добрими намірами, це на користь і населенню, і місцевому бюджету. По-друге, якщо їх продукція якісна і конкурентоспроможна, відповідно ціни на неї в регіоні знижуватимуться. Отже, це на користь загальній справі. Адже я як керівник і депутат міської ради маю стояти на державницьких позиціях. Однак прикро, коли новоспечені підприємці намагаються проштовхнутися у зайняті ринкові ніші, використовуючи недобросовісну конкуренцію: розповсюджують неправдиву інформацію про конкурента, обббріхують якісні показники їх виробів тощо. На жаль, такі факти є.

— Анатолію Григоровичу, за 25 років роботи на підприємстві вдалося вирішити всі проблеми?

— На виробництві непередбачувані ситуації можуть виникати щодня. Якщо не навчитися оперативно їх розв'язувати, проблеми лише множитимуться, а робота страждатиме. Звичайно, проблеми є, їх розв'язання поліпшило б діяльність компанії. Наприклад, невизначеність з подальшою експлуатацією свердловини з видобутку мінеральної води «Менська Остреч», в облаштування якої ВАТ «Ясен» вклало певні кошти; потребує розширення мережа фірмової торгівлі; створення власного теплозабезпечення. Однак компанія при цьому не втрачає надії на допомогу з боку місцевих органів влади і самоврядування.

— Чи зверталися ви особисто до Прем'єр-міністра з пропозиціями про поліпшення ситуації на продовольчому ринку?

— У минулому році «Ясен» звертався до Кабінету Міністрів з пропозиціями про впорядкування дозвільного механізму під час реалізації товарів. Наше звернення було поряд із зверненнями інших національних суб'єктів господарювання. Цю проблема врешті-решт було розв'язано. За погодженням з облдержадміністрацією і міською радою я звертався з листом до Кабінету Міністрів про надання фінансової допомоги Чернігову для виконання комплексу робіт: з екологічного оздоровлення річки Стрижень, що є притокою Десни і тече містом; запровадження тролейбусного маршруту в мікрорайон Масани; реконструкції центральної частини міста. Чи буде в уряду можливість надати допомогу, покаже час. Минулого року я брав участь у нараді Кабінету Міністрів з питань соціально-економічного розвитку. Діловито й вимогливо провів нараду Віктор Янукович, це справило на мене велике враження.

— Як ви ставитеся до урядових новацій Віктора Януковича?

— Як виробничник бачу, що очолюваний Віктором Януковичем уряд працює впевнено й ефективно. Завдяки рішучим діям Віктора Федоровича подолали проблеми з минулорічним підвищенням цін на хліб, усунули гостроту з цінами на пальне у нинішньому.

Кабінет Міністрів чітко реалізує соціальні програми: постійно зростають заробітна і середня мінімальна плата, пенсії усім категоріям громадян. Прийнятий за поданням уряду закон про зниження податку на прибуток дає можливість підприємствам, у тому числі й ВАТ «Ясен», вивільнити значну частину обігових коштів і спрямувати їх на розвиток виробництва.

— Чого ВАТ «Ясен» очікує від новообраного Президента?

— Працівники «Продовольчої компанії «Ясен» сподіваються на державну мудрість новообраного Президента України, його невтомне піклування про добробут громадян, їхні правовий і соціальний захист. Щоб наша Батьківщина якомога швидше стала заможною й авторитетною країною.

Інтерв'ю взяв Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Фото автора.

ОГОЛОШЕННЯ ТА РЕКЛАМА

Шановні акціонери!

Правління ЗАТ «Маслозавод «Прилуки» (далі «Товариство») повідомляє, що загальні збори акціонерів Товариства відбудуться 05.11.2004 р. о 12.00 за адресою: Україна, Чернігівська обл., м. Прилуки, вул. Дружби народів, 36, актовий зал приміщення АБК.

Порядок денний:

1. Звіт Правління про виробничо-фінансову діяльність ЗАТ «Маслозавод «Прилуки» у 2003 р.
2. Звіт Голови ревізійної комісії.
3. Затвердження звіту та річного балансу за 2003 р.
4. Обрання та відкликання членів Спостережної Ради, Ревізійної комісії, членів Правління.
5. Затвердження рішення про передачу ведення реєстру власників іменних цінних паперів Товариства незалежному Реєстратору.
6. Надання дозволу Генеральній дирекції на отримання кредиту та передачу майна в заставу.

РЕГІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІКО-ПРАВОВИЙ ЦЕНТР З ПИТАНЬ БАНКРУТСТВА

ДОГОВІР З МІНІСТЕРСТВОМ ЕКОНОМІКИ ТА З ПИТАНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ВІД 24.05.01. ЗА №14

проводить навчальний курс

АРБІТРАЖНИЙ КЕРУЮЧИЙ

(розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор)

з 27 вересня по 2 жовтня 2004 р. та з 25 по 30 жовтня 2004 р.

і надає повний комплекс юридичних послуг

ДО УВАГИ АРБІТРАЖНИХ КЕРУЮЧИХ!

Всіх, у кого термін дії ліцензії закінчується,

запрошуємо на переатестацію

Адреса: 03680, м. Київ, бульв. І.Лепсе 4, 2 поверх

(044) 495-21-19, 495-21-20

e-mail: arbiter@ukr.net http: www.arbiter.kiev.ua

Шановні акціонери!

Правління ВАТ «Прилуцький маслоробний комбінат» (далі «Товариство») повідомляє, що загальні збори акціонерів Товариства відбудуться 05.11.2004 р. о 14.00 за адресою: Україна, Чернігівська обл., м. Прилуки, вул. Дружби народів, 36, актовий зал приміщення АБК.

Порядок денний:

1. Звіт Правління про виробничо-фінансову діяльність ВАТ «Прилуцький маслоробний комбінат» у 2003 р.
2. Звіт Голови ревізійної комісії.
3. Затвердження звіту та річного балансу за 2003 р.
4. Обрання та відкликання членів Спостережної Ради, Ревізійної комісії, членів Правління.
5. Затвердження рішення про передачу ведення реєстру власників іменних цінних паперів Товариства незалежному Реєстратору.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор АТВТ «Хвиля», повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів.

На конкурс виставляються активи АТВТ «Хвиля»: 1. Будівлі та споруди підсобного господарства, які розташовані за адресою: м. Горлівка, вул. Інтернаціональна, 141, початкова ціна продажу — 198951,70 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 9947,60 грн. 2. Будівля (Ж-ІІ), яка розташована за адресою: м. Горлівка, вул. Комсомольська, 10/1, площа — 354,7 кв. м., початкова ціна продажу — 80436,03 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 4021,80 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуемого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу — 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації у газеті по 15 жовтня 2004 р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 21 жовтня 2004 р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 11 00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8.

Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області: bankruptcy. internet. dn. ua

Господарським судом Полтавської області (справа № 8/259, постанова від 17.08.2004 року) визнано товариство з обмеженою відповідальністю «Продмаркет-плюс» (Полтавська область, м. Кременчук, проспект 50 років Жовтня, 142, код ЄДРПОУ 30699982) банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором боржника призначено Отрешка Василя Валерійовича, адреса: 39627, Україна, Полтавська область, м. Кременчук, проспект 50 років Жовтня, 142.

Вимоги та претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

Дніпропетровська філія Агентства з питань банкрутства (Організатор конкурсу) проводить конкурси з продажу майна підприємства-боржника — ВАТ «Дніпроспецбуд» (справа № Б15/24/104/00)

Загальна характеристика об'єктів продажу: Лот № 1 — будівлі та споруди Дніпропетровського управління механізації, розташовані за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграду, 149, початкова ціна — 1150000 грн. у т. ч. ПДВ. Лот № 2 — нежитлові приміщення 7-го поверху в адміністративній будівлі, розташованій за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Набережна ім. В. І. Леніна, 29 А, початкова ціна — 3363000 грн. у т. ч. ПДВ.

Фіксовані умови конкурсу: 1) відсутність у претенденту кредиторської заборгованості перед ВАТ «Дніпроспецбуд», дебітори ВАТ «Дніпроспецбуд» до конкурсу не допускаються до погашення заборгованості; 2) оформлення договору купівлі-продажу здійснюється за рахунок покупця; 3) переоформлення права користування земельними ділянками, прилеглими до будівель та споруд, що продаються, здійснюється за рахунок покупця; 4) зобов'язання покупця щодо щомісячної компенсації ВАТ «Дніпроспецбуд» витрат пов'язаних з утриманням та оподаткуванням земельної ділянки, прилеглої до будівель та споруд, що продаються з дня визначення переможця конкурсу (затвердження протоколу засідання конкурсної комісії) до моменту переоформлення права користування земельною ділянкою на покупця.

Переможцем конкурсу визнається той учасник, який запропонував найвищу ціну за об'єкт продажу та взяв на себе зобов'язання щодо виконання фіксованих умов конкурсу.

Гарантійні внески учасників конкурсу (5% від початкової ціни) та реєстраційний збір за реєстрацію учасників конкурсу — 17 грн. перераховується на рахунок Організатора конкурсу — філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Дніпропетровській області: п/р 26006351680200 в АППБ «Аваль» МФО 305653, код ЄДРПОУ 26252710 до 15.10.2004 р. включно. аявки на участь в конкурсі та конкурсні пропозиції приймаються до 15.10.2004 р. включно за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б. 48, кім. № 3, з 9.00 до 18.00 (крім вихідних). З питань ознайомлення з об'єктами та оформлення участі в конкурсі звертатися за тел. (056) 744-19-31.

Конкурс відбудеться 20.10.2004 р. об 11.00 за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б. 48, кім. № 2. Результати конкурсу оформлюються протоколом, який є підставою для укладання протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником.

Приватне підприємство «Яспіс», ЄДРПОУ 24719693, зареєстроване в Дарницькій райдержадміністрації 07.02.1997 р. за адресою: м. Київ, вул. Ганни Ахматової, 16 г, повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом двох місяців від дня опублікування оголошення.

Загальними зборами акціонерів ВАТ «Агрохімцентр»

5 березня 2004 року прийнято рішення

про ліквідацію філії - магазину «Агрохімцентр».

Код ЄДРПОУ 25979410, Місцезнаходження: 07400, Київська область, м. Бровари, вул. Київська, 302.

Претензії приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 02090, м. Київ, вул. Лобачевського, 23/4-б.

Постановою Господарського суду АРК від 26 серпня 2004 р. по справі № 2-11/10987-2004 поновлена ліквідаційна процедура ЗАТ «Агрофірма «Приморье» (смт. Кіровське АРК, с. Журавки, вул. Леніна, 1, р/рах. № 26006301309901 в Кіровському відділенні Ощадбанку № 5301, ОКПО 00850201, МФО 384298). Ліквідатором призначено Трубо Р. Т. (ліцензія серія АА № 249835 від 22.10.01 р.; 98112, м. Феодосія, вул. Річна, 7-2).

В оголошенні надрукованому в газеті «ГУ» № 172 (3422) від 16.09.2004 р. про визнання банкрутом ТОВ «НВФ «СТРОН» треба читати «ТОВ «НВФ «СТРОНГ».

УКРАЇНСЬКА АГРАРНА БІРЖА

повідомляє, **що 21 вересня о 14-00 години** за адресою: **м. Київ, вул. Саксаганського, 1 відбудеться спеціалізований біржовий аукціон № 2 з продажу нафтопродуктів**

Пропозиції на продаж та результати аукціону можна переглянути на WEB-сторінці УАБ за адресою: **http://www.uame.com.ua/energo**, або за телефонами **(044) 220-50-48, 220-54-87,**

e-mail: **exch@uame. com. ua.**

Українська аграрна біржа повідомляє, що п'ятдесят шостий спеціалізований аукціон з продажу скрапленого газу для потреб населення відбудеться 24 вересня 2004 року о 12-00 годині за адресою: м. Київ, вул. Саксаганського, 1.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ОБСЯГИ СКРАПЛЕНОГО ГАЗУ, ЩО БУДУТЬ ВИСТАВЛЕНІ НА СПЕЦІАЛІЗОВАНОМУ АУКЦІОНІ № 56 з ПРОДАЖУ СКРАПЛЕНОГО ГАЗУ ДЛЯ ПОТРЕБ НАСЕЛЕННЯ 24.09.04 р.

№ позиції	Обсяг газу в одному лоті, тонн	Кількість лотів, одиниць	Загальний обсяг газу, тонн	Ціна за 1 тону газу (з ПДВ), гривень	Початкова вартість одного лоту (з ПДВ), гривень	Загальна вартість газу (з ПДВ), тонн гривень	Умови транспортування газу
Пропозиція АТ «Укртатнафта» (обсяги жовтня)							
АТ "Укртатнафта" (з Кременчуцького НПЗ, **бутан технічний, сума пропану і пропілену 5%-40%)**							
1	50	20	1 000	2 500	125 000	2 500 000	залізницею
Всього:			**1 000**			**2 500 000**	
Умови поставки: 1) Продавець проводить продаж скрапленого газу залізничним транспортом на умовах франко-резервуар АТ "Укртатнафта"; 2) При транспортуванні скрапленого газу залізницею поставку цистерн, оплату за транспортування та послуги наливу здійснює Покупець; 3) Продавець проводить продаж скрапленого газу тільки по території України.							
Пропозиція ВАТ «Укрнафта» (обсяги жовтня)							
Гнідинцівський ГПЗ							
2	25	174	4 350	1 350	33 750	5 872 500	залізницею
3	21	48	1 008	1 350	28 350	1 360 800	автотранспортом
Умови поставки: 1) Продавець проводить продаж скрапленого газу залізничним або самовивозом автомобільним транспортом; 2) Оплату за перевезення скрапленого газу залізничним транспортом здійснює Покупець по окремому договору з транспортною організацією. В ціну за одну тонну скрапленого газу входить вартість послуг за транспортування залізничних цистерн з вузлової станції в пункт наливу, які надаються Прилуцьким підприємством залізничного транспорту.							
Качанівський ГПЗ (Качанівське в-во)							
4	21	16	336	1 350	28 350	453 600	автотранспортом
Качанівський ГПЗ (Глинсько-Розбишивське в-во, **бутан технічний ГОСТ 20448-90)**							
5	21	11	231	1 350	28 350	311 850	автотранспортом
Долинський ГПЗ (Бориславське в-во)							
6	7	6	42	1 400	9 800	58 800	автотранспортом
Долинський ГПЗ (Долинське в-во)							
7	21	15	315	1 400	29 400	441 000	автотранспортом
Всього:			**6 282**			**8 498 550**	
Умови поставки: 1) Продавець проводить продаж скрапленого газу самовивозом автомобільним транспортом.							
Пропозиція ДК «Укргазвидобування» (обсяги жовтня)							
Виробництво філії Управління з переробки газу та газового конденсату							
8	35	92	3 220	1 350	47 250	4 347 000	залізницею
Виробництво ГПУ "Харківгазвидобування"							
9	25	60	1 500	1 350	33 750	2 025 000	залізницею
Виробництво Шебелинського ВПГКН філії УПГГК							
10	7	100	700	1 350	9 450	945 000	автотранспортом
Всього:			**5 420**			**7 317 000**	
Умови поставки: 1) Продавець проводить поставку скрапленого газу у жовтні 2004 року на умовах франко-завод.2) Оплату та надання рухомого складу Покупець проводить самостійно.							

Зміни до пропозицій на продаж оприлюднюються шляхом розміщення на WEB-сторінці УАБ за адресою: **http://www.uame.com.ua/energo.** Внесення змін до пропозицій на продаж допускається **до 21 вересня 2004 р.** включно.

Заявки на купівлю за встановленою формою приймаються з 9-00 до 18-00 години **до 23 вересня 2004 р.** включно.

Сплата учасниками аукціонів попередніх внесків здійснюється на спеціалізований рахунок УАБ **№ 26047001293** в Українському кредитному банку, м. Київ, МФО **321701,** код за ЄДРПОУ **23389377**.

Українська аграрна біржа, тел. (044) 220-50-48, 220-54-87, 246-48-90 http://www.uame.com.ua, E-mail: exch@uame.com.ua

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) Постановою від 06.07.2004 р. по справі № 24/75-б визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру Закритого акціонерного товариства «Київ-Код» (03150, м. Київ, вул. Димитрова, 5, код 19489481, р/р 2600001281828 в «Укрексімбанку» м. Києва, МФО 321701). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Щербаня О. М., ліцензія № 047812 від 19.10.2001 р., поштова адреса: 01030, м. Київ-30, а/с 157.

ТОВ НВП «Еко–Україна»

повідомляє про втрату Свідоцтва про державну реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності, видане Печерською районною Державною адміністрацією м. Києва 19.02.1997 р. за № 18751. Код ЄДРПОУ - 24727818 від 25.02.1997 р.

ТОВ «ВПЦ» ТЕХПРІНТ»

Код ЄДРПОУ 23726969 повідомляє про ліквідацію підприємства, претензії приймаються протягом місяця за тел. 568-04-97.

ЗАТ «МЕС — Агросистема»

повідомляє, що Загальні збори акціонерів відбудуться 25 жовтня 2004 року о 15 год. 00 хв. за адресою: м. Київ, вул. Пестеля, буд. 15, другий поверх.

Порядок денний:

1. Звіт Генерального директора про підсумки фінансово-господарської діяльності товариства за 2003 рік та план роботи на 2004-2005 р. р.
2. Затвердження річного звіту та балансу.
3. Звіт Ревізійної комісії за 2003 рік та його затвердження.
4. Переобрання членів Ревізійної комісії.
5. Вибори членів Спостережної ради.
6. Затвердження порядку розподілу виплати дивідендів за підсумками роботи в 2003 році та плану прибутку в 2004 році.

Реєстрація учасників зборів з 14.30 до 14.55 год. Акціонерам необхідно мати при собі паспорт. Представникам - доручення та паспорт.

Довідки за телефонами:

(044) 531-19-44, 531-19-48.

Правління.

Господарчий суд Черкаської області постановою від 26.08.04 р. визнав банкрутом СТОВ «Арго» код ЄДРПОУ — 31878841 (19032, Черкаська обл., Канівський р-н., с. Яблунів) і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Занько М. М. ліц. АА № 249798 від 19.10.01 р. (18021, м. Черкаси, вул. Героїв Дніпра, 81, к. 409) тел. (0472) 54-18-76.

Господарський суд Сумської області (40030, м. Суми, вул. Рибалка, 2) постановою по справі № 12/36 від 07.06.2004 р. визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Ходинське» (41476, Сумська обл., Глухівський район, с. Ходине, код 30902569). Ліквідатором призначено Чупруна Євгена Вікторовича, ліцензія серії АА № 779228 (адреса: м. Суми, вул. Петропавловська, 74, кімн. 49А).

ПІСЛЯ ВИХІДНИХ

Редактори взялися за зброю

Чергова робоча зустріч Гільдії головних редакторів України з Колегією столичної міліції пройшла на базі навчального центру київських правоохоронців.

Керівникам українських мас-медіа були продемонстровані елементи спеціальних операцій, які проводять працівники міліції Києва, надана можливість ознайомитися зі зразками сучасного озброєння та спецзасобів підрозділів МВС. В свою чергу, головні редактори приємно здивували керівний склад ГУМВС влучною стрільбою, демонструючи неабиякі особисті навички у володінні вогнепальною зброєю.

На зустрічі обговорювалися нові напрями співпраці столичної міліції з засобами масової інформації, при цьому заступник міністра внутрішніх справ —начальник ГУМВС України в м. Києві Олександр Міленін **(на знімку зверху)** заявив, що міліція Києва намагається робити все можливе, щоб бути відкритими для ЗМІ та громадськості. «Це не якесь декларативне гасло, — наголосив генерал-лейтенант О. Міленін, — це наш стратегічний напрям.» Від імені редакторів українських газет та телеканалів голова Гільдії Володимир Боденчук зазначив, що об'єктивно та неупереджено висвітлювати діяльність київської міліції не так уже й важко — працівники міліцейського главку завжди надають достатньо інформації для підготовки матеріалів про роботу органів внутрішніх справ.

Центр громадських зв'язків ГУМВС України в м.Києві.

цього дня

21 ВЕРЕСНЯ

■ 1648 р. Битва під Пилявцями. ■ 1812 р. Закладено Нікітський ботанічний сад у Криму. ■ 1841 р. У Київському університеті відкрито медичний факультет (згодом виділився в окремий вуз). ■ 1920 р. Раднарком України прийняв рішення про обов'язкове вивчення української мови в неукраїнських школах. ■ 1943 р. Визволено від гітлерівців Чернігів. ■ 1944 р. Помер Олександр Кошиць, хоровий диригент і композитор.

КОНТРАБАНДА

Пиріжки з таком, машина з маком

Найбільшу в країні партію контрабандної наркотичної сировини виявили співробітники органів внутрішніх справ Хмельниччини. Як повідомили у центрі громадських зв'язків УМВС в області, дорожньо-патрульна служба ДАІ затримала вантажівку, в якій перевозили понад чотириста кілограмів макової соломки. Її вартість оцінюють майже у два мільйони гривень. Машину було заповнено шаром зерна лише зверху, а під сподом були прикриті плівкою та брезентом акуратно складені макові голівки. За попередніми даними, мак викрадено з поля, розташованого в одній із сусідніх областей, на якому санкціоновано вирощують олійний мак.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

З покійними журналістами розібралися, з живими «зустрінуться окремо»

СВОБОДА СЛОВА

На прикладі протиправного тиску на двох-трьох відомих українських журналістів влада мала намір залякати тих працівників ЗМІ, які «не так» про неї писали. Про це на прес-конференції в УНІАН заявив народний депутат Григорій Омельченко — голова парламентської Тимчасової слідчої комісії з розслідування обставин загибелі журналістів Г. Гонгадзе, І. Александрова та інших резонансних злочинів. Він нагадав про одностайно підтримані народними депутатами—членами комісії висновки у справі Гонгадзе, котрі голова комісії і досі не має можливості доповісти парламенту в установленому порядку — під час спеціального звіту.

Кримінально-процесуальний кодекс не передбачає такого кваліфікаційного поняття, як замовник убивства, зауважив Григорій Омельченко, але парламентським слідчим на підставі зібраних матеріалів вдалося вказати на організатора, підбурювача, виконавців викрадення та вбивства Гії. Він поіменно назвав відомих державних діячів, яких підозрюють у скоєнні цих страшних діянь. Рішення Тимчасової слідчої комісії про необхідність початку процедури усунення Леоніда Кучми з поста Президента держави у порядку імпічменту офіційно направлено до ВР, а до Генеральної прокуратури — зібрані комісією матеріали з вимогою порушити проти конкретних можновладців кримінальні справи. Але прокурорське відомство ні часів попереднього генпрокурора, ані часів нинішнього і досі не прийняло одне з двох можливих рішень — не порушило кримінальних справ і не відмовило в їх порушенні.

Достатньо і тижня для завершення слідчих процедур, що дали б можливість хоч через чотири роки після загибелі поховати тіло вбитого журналіста — зауважив, відповідаючи на запитання представників ЗМІ, експерт-консультант слідчої комісії ВР Віктор Шишкін (колишній генпрокурор України). Такою процедурою має бути порівняння аналізів решток таращанського тіла з картою генного коду крові Г. Гонгадзе.

Тим часом на прес-конференції, ініційованій НСЖУ, перший заступник Генпрокурора Віктор Кудрявцев ознайомив нас з традиційно «оригінальною» версією: з усіх загиблих за останні п'ять років журналістів тільки смерть Александрова пов'язана з його професійною діяльністю.

Такий висновок пояснюється не менш оригінальним чином: частину справ не розкрито, тому ... немає підстав стверджувати, що журналістська діяльність і загибель пов'язані причинно-наслідковим ланцюжком. Ще якась кількість смертей, які правоохоронці розкрили, пояснюється прозаїчно: або нещасний випадок, або самогубство, або «побутовий грунт». Спасибі, В. Кудрявцев на відміну від екс-міністра Смирнова не звинуватив в «особливо цинічній формі» представників «четвертої влади» в нестримному потягу до «градусного натхнення». І не привів тверду паралель між ним і раптовою смертю.

З'ясовується, за цей час МВС порушило 15 кримінальних справ за фактом загибелі журналістів. В окремих випадках швидко доходили висновку, що криміналу немає і закривали справи. За словами В. Кудрявцева, цього року ГПУ двічі перевіряла законність і вмотивованість таких рішень і підтвердила, що все відбувалося в межах закону: якщо не було підстав вважати, що відбулося вбивство, то ніхто й не трактував нещасний випадок як розправу за професійну діяльність.

Що стосується «справи Гонгадзе», то на сьогодні «слідчі Генпрокуратури поки що нічого сказати не можуть». Але найближчим часом «керівництво Генпрокуратури буде вживати заходів, щоб окремо зустрітися з журналістами і поговорити на цю тему». Звичайно, лицезріти керівництво ГПУ в повному складі — задоволення дуже приємне. Однак, сподіваємося, вони «вживуть заходів» і для розкриття загадкової справи, а не тільки для чергового коливання повітря.

Анатолій БЕНЬ, Людмила КОХАНЕЦЬ.

РАДІСТЬ

Відкриття, що стали святом

Минулих вихідних відновлено регулярне залізничне поромне сполучення «Крим—Кубань» через Керченську протоку, що скоротило відстань вантажоперевезень зі Сходу до кримських портів на 315 кілометрів. Однак приємні відкриття для керченців з нагоди Дня їхнього міста на цьому не скінчилися. Запущено новий давно очікуваний тролейбусний маршрут, що з'єднав найвіддаленіші райони столиці Керченського півострова.

Методом народної будови капітально відремонтовано й відкрито терапевтичне відділення протитуберкульозного диспансеру. Після 8-річного простою тут почали окремо лікувати хворих з відкритою й закритою формою сухот.

Уряд автономії виділив 180 тис. грн. для переведення на блакитне паливо району Марат-2. Довгоочікуваним святом стало й відкриття тут першої школи з поглибленим вивченням української мови. Заняття у СШ № 9 розпочали 410 учнів, серед яких — 57 першокласників. Наступного року цей навчальний заклад відзначить своє 100-річчя, а тому міський голова Керчі Олег Осадчий пообіцяв провести тут капітальний ремонт, «щоб цей навчальний заклад став окрасою міста-героя».

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

«ЗОСя–2004»

Уже вкотре під незмінним девізом «Хочу бачити світ щасливим» у молодому сучасному місті Славутичі проходить Міжнародний фестиваль дитячої творчості, телебачення та преси «Золота осінь Славутича». Майже п'ятсот юних журналістів, телеоператорів та виконавців з України, Росії, Казахстану зібралися, щоб помірятися силами та показати свою майстерність. Щодня в рамках фестивалю проводилися ділові, культурні, спортивні заходи. Діти задоволені. Організатори фестивалю — НАЕК «Енергоатом» та Київська облдержадміністрація —запевняють, що фестиваль організовано не востаннє.

Олександр ВОСКРЕСЕНСЬКИЙ.

Фото автора.

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Передплата на газету «Голос України» **(on-line)** за адресою: **www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua**

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- ⓟ Платні матеріали.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописи не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08337 для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж 159037.
Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 3011174. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ **ТЕЛЕФОНИ:** для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos